570

பழநி யாத்திரை நினைவு வெளியீடு.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம் 25-வது மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞான சம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளவர்கள் பழநி யாத்திரைக்கு எழுந்தருளியானபோது 30–8–48 சோமவாரத்தன்று பழநி பாலதண்டாயுதபாணிக்கு ஆதீனச் சார்பில் அபிஷேக ஆராதனை செய்வித்து, ஆராதனையின் போது இவ்வெளியீடும் அச்சிடுவித்து வழங்கப்பெற்றது.

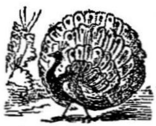

வெளியீடு எண். கஎ0.

உ

குருபாதம்

பழநி தண்டாயுதபாணி தோத்திரங்கள்

இஃது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

இருபத்தைந்தாவது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருவுள்ளப்பாங்கின்வண்ணம்

பழநி யாத்திரை நினைவு வெளியீடாக

வெளியிடப்பெற்றது.

தருமபுர ஆதீனம்

1948.

பிரதிகள் 500.

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம்
— தருமபுரம் —

பதிப்புரை

" வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் — வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை."

முருகப் பெருமானுடைய பேரருட் பெருங் கருணையை அறியாதார்யார்! கலியுகவரதன், ஞான பண்டிதன், குமரன், குழகன் என்றெல்லாம் பாராட்டப்படுகின்றான். இப் பெருமானே சிவ சத்தி. சிவசத்தியாகிய முருகனுக்கும் இறைவனுக் கும் வேற்றுமையின்று. தம்மை வணங்கும் அடிய வர்களுக்கு அந்தமில் இன்பத் தழிவில் வீட்டினைத் தந்தருளுவன். உமாதேவியாருக்குச் சிவபெரு மான் அருளியதாக வருகின்ற 'ஆதலின் நமது சத்தி அறுமுகன் அவனும் யானும், பேதகம் அன் றாம் நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான், ஏதமில் குழவி போல்வான் யாவையும் உணர்ந்தான் சீரும், போதமும் அழிவில்வீடும் போற்றினர்க்கு அருளவல்லான்' என்ற கந்தபுராணப்பாடல் இதனை அறிவிக்கும். உபநிடதங்களும் முருகன் வழி பாட்டை விரித்துக் கூறுகின்றன.

சைவசமய பரமாசாரிய மூர்த்திகளாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் ஆகிய மூவர்களாலும், பாராட்டப்பெறும் சிறப்புப்பெற்ற கண்ணப்பர் திருவவதாரஞ் செய்தற்கு, அவர் தந்தை நாகன் என்னும் வேட்டுவத் தலைவன் தான்வாழும் குறிஞ்சி நிலத்துக்கடவுளும், மலைகிழவனுமாகிய முருகப் பெருமானுக்கு மிகச்சிறப்பாக வழிபாடு செய்தான் என்ற சரிதமும் நினைக்கற்பாலது. மற்றும் முருகனை வழிபட்டு அநுபூதிமான்களாகத் திகழ்ந்தபலர் தாம் அகத்திற்கண்ட முருகனது இனிய நலன்களை, செஞ்சொற்குவியலின் வாயிலாக - பத்திச்சுவை நனிசொட்டும் பாடல்கள் வாயிலாகத் தம் வழிவரு மக்கட் கூட்டத்தினரும் கண்டுகளிக்கும்வண்ணம் காட்டியுள்ளார்கள். இத்தகைய பெரியோர்கள் நக்கீரர், அருணகிரியார், கச்சியப்பர், குமரகுருபரர் முதலியபலராவர்.

தருமபுர ஆதீன அடியார் குழாங்களுள் தலை சிறந்து விளங்கிய ஸ்ரீமத் குமரகுருபர சுவாமிகள் ஐந்தாமாண்டிலே செந்திலாண்டவன் திருவருளால் பேசுந்திறம்பெற்று, முதற்கண்பாடிய 'கந்தர்கலி வெண்பா' என்னும் அருணூல் பாராயண நூலாகத் திகழ்கிறது. மற்றும் ஆதீனத்தில் 6-வது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய மூர்த்திகள் திருக்குற்றால மலை

வழிபாட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது வழியிலுள்ள வேள்விமலையை அடைந்தார்களென்றும், அங்கு முருகனை வழிபடுங்கால் வள்ளியம்மையாரின் திருவுருவம் இலக்காகவில்லை என்றும், அப்பொழுது பரமாசாரிய மூர்த்திகள் 'இங்கு வள்ளித் தாய் இல்லையோ' எனத் 'தாய் இதோயிருக்கிறேன்' என்று திருமேனி விளங்கி காட்சிவழங்கினர் என்றும் அவர்கள் வரலாறு அறிவிக்கின்றது.

"எழில்வேள்வி மலையிலோ ரம்மை யெங்கேயென்
றியம்பியே திருமுன் நிற்கும்
சம்பந்த னுக்கருள்செய் யென்றுவள் ளிக்கருள்செய்
சைவ நாயகன் வருகவே"

என்ற க்ஷேத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ் பாடற் பகுதி இவ்வரலாற்றை உட்கொண்டு எழுந்ததே. இவர்களின் அநுக்கிரகம் பெற்றுத் திகழ்ந்த ஸ்ரீமத் சம்பந்தசரணாலய சுவாமிகள் தமதுநட்பை விரும்பி அழைத்த மைசூர் அரசனிடம் சென்றிருந்தபோது அம்மன்னன் வேண்டுகோட்படி கந்தனது புகழை விரித்துக்கூறும் கந்தபுராணம் என்னும் பெருநூலை சுருக்கி, 'கந்தபுராணச் சுருக்கம்' என்னும் பெயருடன் சிறுநூலாகச் செய்தருளினர்கள்.

பத்தாவது ஞானபீடாதிபதியாக எழுந்தருளி இருந்த ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவஞான தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் திருச்செந்தூர் யாத்திரைக்கு எழுந்தருளியகாலத்து, ஞானசாரியர் பெருமையறியாத

போற்றிமார்கள் சிலர் 'பகல் விளக்கு முதலிய விருதுகளுடன் செல்லுதல் கூடாது' எனத் தடுக்க செந்திலாண்டவன் அருச்சகர்வடிவோடு அங்கு வந்து பல பிரமாணங்கள் சொல்லிப் போற்றிமார்களை அடக்க, அடங்காத சிலர் வீண்வம்பிழைத்து அருச்சகரின் சீற்றத்தால் ஊமையாயினர். அருச்சகரும் மறைந்தனர். தவறென்றுணர்ந்த போற்றிமார்கள் தாமே பகல் விளக்கெடுக்கும் தொண்டிலீடுபட்டுப் பின்னர் ஞானதேசிகர் அளித்த திருநீறு பெற்று ஊமைத்தன்மை நீங்கப்பெற்றனர். இக்குருமூர்த்திகள் இயற்றியருளிய பல நூல்களுள் 'புள்ளிருக்குவேளூர் செல்ல முத்துக்குமார சுவாமி திருவருட்பா' 'கதிர்காமவேலவர் திருவருட்பா' ஆகிய இரண்டும் முருகப்பெருமானின் சிறப்பியல்புகளை அறிவிப்பனவாகும். இதுபோன்ற பல வரலாறுகள் தருமபுர ஆதீனத்துக்கும் தேவசேனபதிப் பெருமானுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பைத் தெளிவுபடுத்துவனவாகும். இப்போதும் தருமபுர ஆதீனஞானசாரியமூர்த்திகளாய் வருகின்றவர்கள் அழகனாகிய ஆலவாய்ச் சொக்கனை ஆத்மார்த்த மூர்த்தியாகக்கொண்டு பூசித்து வருவதோடு, என்றும் இளையனும் அழகனுமாய் நின்று குன்றுதோறாடும் குமரவேளை உபாசனமூர்த்தியாகக்கொண்டு வழிபடுகின்றார்கள் என்பதும் அறியற்பாலது.

இவ்வாறு பல்லாற்றானும் உற்றிடத்துதவும் பெருமானாய் விளங்கும் அறுமுகக்கடவுள் ஒருமுகக்

கடவுளாய், பாலதண்டாயுதபாணி என்னும் திரு நாமங்கொண்டு அடியார்களுக்கு அருள் வழங்க எழுந்தருளியிருக்கும் தலமே பழநிப்பதியாகும். அம்மையும் அப்பனும் "ஞானம் என்னும் பேறு உடைப் பழம் நீ" என்று முருகனை நோக்கி கூறிய காரணத்தால் பழநி எனத் தலப்பெயரெய்திற்று என்பதைக் 'கூறுடையாளும் குன்றுக்குணப்பெருங் குன்றும் ஞானப் பேறுடைப் பழம் நீ என்ன * * வீறுதொல் பழ நீ என்றே விளம்பின உலகமூன் றும்' என்ற தலபுராணப் பாடற்பகுதி அறிவிக் கும். திருமுருகாற்றுப்படை அருளிச்செய்த நக்கீர தேவ நாயனர் திருவாவினன்குடி என்ற திருப் பெயரால் இப்பதியைக் குறித்துள்ளார். முருகனை உபாசனமூர்த்தியாகக் கொண்ட அநுபூதிமான்கள் பலரும் பழநிப்பதியைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்கள் பல உள்ளன.

இத்தகைய பாடல்கள் பலவற்றுள் அருணகிரி நாதர் பாடிய பழநித் திருப்புகழ்ப்பாக்கள் முழுதும் இதன்கண் தொகுத்துத் தரப்பட்டிருக்கிறதோடு கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு ஆகிய வற்றில் காணப்படுகின்ற சில பாடல்களும் சேர்க் கப்பட்டிருக்கின்றன. பதினொராந் திருமுறையில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ள முருகன் புகழ்மாலையாகிய திருமுருகாற்றுப் படையில் காணப்பெறும் இத் தலப் பகுதியும் முன்னர்த் தரப்பட்டுள்ளது. பழநி

சைவசித்தாந்த சரபம் சிவஸ்ரீ ஈசானசிவாசாரியாரவர்களால் எழுதப்பெற்ற 'பழம் நீ' என்ற கட்டுரையும் நூலிறுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதில் தலப்பெயர்க்காரணம் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அன்பர்கள் 'கண்கண்ட தெய்வம் இத் தெய்வமல்லால் வேறில்லை என்றுணர்தி' என்ற குமரகுருபர முனிவரின் உபதேச மொழியை மனத்திலுன்னி, பாடல்களைப் பாராயணஞ்செய்து பெருவளன் எய்தி இன்புற்று உய்வார்களாக.

குருபாதம்

பதினொரந் திருமுறை.

நக்கீரர் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படை.

திருஆவினங்குடி.

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்
மாசுஅற இமைக்கும் உருவினர் மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்புஎழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நன்பகல்
பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம்பு ஆகிய தன்மையர் காமமொடு
கடும்சினம் கடிந்த காட்சியர் இடும்பை
யாவதும் அறியா இயல்பினர் மேவரத்
துனிஇல் காட்சி முனிவர் முன்புகப்
புகை முகந்து அன்ன மாசுஇல் தூ உடை
முகைவாய் அவிழ்ந்த தகைசூழ் ஆகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவின்
நல்லியாழ் நவின்ற நயன்உடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேலவர் இன் நரம்பு உளர
நோய்இன்று இயன்ற யாக்கையர் மாவின்
அவிர்தளிர் புரையும் மேனியர் அவிர்தொறும்
பொன்உரை கடுக்கும் திதலையர் இன்நகைப்
பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல்
மாசுஇல் மகளிரொடு மறுஇன்றி விளங்கக்
கடுவொடு ஒடுங்கிய தூம்புடை வால்எயிற்று

அழல்என உயிர்க்கும் அஞ்சுவரு கடுந்திறல்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்அணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ஏறு
வலவயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
உமைஅமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
மூஎயில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றுஅடு கொற்றத்து
ஈர்இரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
நாற்பெருந் தெய்வத்து நல்நகர் நிலைஇய
உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
ஏமுறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவில் ஊழி
நான்முக ஒருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலில் தோன்றும் இகலில் காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத்து அன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந்து அன்ன செலவினர் வளிஇடைத்
தீஎழுந்து அன்ன திறலினர் தீப்பட
உரும்இடித்து அன்ன குரலினர் விழுமிய
உறுகுறை மருங்கில்தம் பெறுமுறை கொண்மார்
அந்தரக் கொட்பினர் வந்துஉடன் காணத்
தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சில்நாள்
ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்; அதாஅன்று,

உ

குருபாதம்.

அருணகிரிநாதர்

அருளிய

பழநித் திருப்புகழ்.

நாத விந்துக லாதீ நமோநம
வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம
ஞான பண்டித சாமீ நமோநம   வெகுகோடி

நாம சம்புகு மாரா நமோநம
போக அந்தரி பாலா நமோநம
நாக பந்தம யூரா நமோநம   பரசூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம
கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம   கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம
தூய அம்பல லீலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம   அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலா லபூஜையும்
ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
ஈர முங்குரு சீபாத சேவையும்   மறவேனே

ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை
சோழ மண்டல மீதே மனோகர
ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக   வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாரூரர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி

ஆதி அந்தஉ லாவாசு பாடிய
சேரர் கொங்குவை காவூர்ந ஞடதில்
ஆவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே. (1)

போத கந்தரு கோவே நமோநம
நீதி தங்கிய தேவா நமோநம
பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம பணியாவும்

பூணு கின்றபி ரானே நமோநம
வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம
போத வன்புகழ் சாமீ நமோநம அரிதான

வேத மந்திர ரூபா நமோநம
ஞான பண்டித நாதா நமோநம
வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம அழகான

மேனி தங்கிய வேளே நமோநம
வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம
வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம அருள்தாராய்

பாத கஞ்செறி சூரா திமாளவே
கூர்மை கொண்டயி லாலேபொ ராடியெ
பார அண்டர்கள் வானாடு சேர்தர அருள்வோனே

பாதி சந்திர னேசூடும் வேணியர்
சூல சங்கர னார்கீத நாயகர்
பார திண்புய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்

ஆதி சங்கர ஞர்பாக மாதுமை
கோல அம்பிகை மாதா மனோன்மணி
ஆயி சுந்தரி தாயான நாரணி அபிராமி

ஆவல் கொண்டுவி ருலே சிராடவெ
கோம ளம்பல சூழ்கோ யில்மீறிய
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே. (2)

வார ணந்தனை நேரான மாமுலை
மீத ணிந்திடு பூணார மாரொளி
வால சந்திர னேராக மாமுகன் எழில்கூர

வார ணங்கிடு சேலான நீள்விழி
ஓலை தங்கிய வார்காது வாவிட
வான இன்சுதை மேலான வாயிதழ் அமுதூறத்

தோர ணஞ்செறி தார்வாழை யேய்தொடை
மீதில் நின்றிடை நூல்போலு லாவியெ
தோகை என்றிட வாகாக ஊரன நடைமாணர்

தோத கந்தனை மாமாயை யேவடி
வாக நின்றதெ னுவாய வோர்வது
தோணி டும்படி நாயேனுள் நீயருள் தருவாயே

கார ணந்தனை ஓராமி சாசரர்
தாம டங்கலு மீருக வானவர்
காவ லிந்தர னுடாள வேயயில் விடும்வீரா

கார்வி டந்தனை ஊனுகை தானவர்
வாழ்த ரும்படி மேனுளி லேமிசை
காள கண்டம காதேவ ஞர்தரு முருகோனே

ஆர ணன்றனை வாதாடி ஒருரை
ஓது கின்றென வாராதெ ஞஅவன்
ஆண வங்கெட வேகாவ லாயதில் இடும்வேலா

ஆத வன்கதி ரோவாது லாவிய
கோபு ரங்கிளர் மாயாது மேவிய
ஆவி னன்குடி யோனேசு ராதிபர் பெருமாளே. (3)

மூல மந்திர மோத லிங்கிலை
ஈவ திங்கிலை நேய மிங்கிலை
மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை மடவார்கள்

போக முண்டதி தாக முண்டப
சார முண்டப ராத முண்டிடு
மூக னென்றொரு பேரு முண்டருள் பயிலாத

கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்
வார்மை யும்பல வாகி வெந்தெழு
கோர கும்பியி லேவி ழுந்திட நினைவாகிக்

கூடு கொண்டுழல் வேலை அன்பொடு
ஞான நெஞ்சினர் பாலி ணங்கிடு
கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள் புரிவாயே

பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ
சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
பீதி கொண்டிட வாது கொண்டருள் எழுதேடு

பேணி அங்கெதி ராறு சென்றிட
மாறனும்தணி தீர வஞ்சகர்
பீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு முருகோனே

ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்
பாக மொன்றிய வாலை அந்தரி
ஆதி அந்தமு மான சங்கரி குமரேசா

ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ
சேவ லங்கொடி யான பைங்கர
ஆவின ன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமாளே.(4)

வேயி சைந்தெழு தோள்கள் தங்கிய
மாதர் கொங்கையி லேமு யங்கிட
வீணி லுஞ்சில பாத கஞ்செய அவமேதான்

வீறு கொண்டுட னேவ ருந்தியு
மேயு லைந்தவ மேதி ரிந்துள
மேக வன்றறி வேக லங்கிட வெகுதூரம்

போய லைந்துழ லாகி நொந்துபின்
வாடி னைந்தென தாவி வெம்பியெ
பூத லந்தனி லேம யங்கிய மதிபோகப்

போது கங்கையி னீர்சொ ரிந்திரு
பாத பங்கய மேவ ணங்கிய
பூசை யுஞ்சில வேபு ரிந்திட அருள்வாயே

தீயி சைந்தெழ வேயி லங்கையில்
ராவ ணன்சிர மேய ரிந்தவர்
சேனை யுஞ் செல மாள வென்றவன் மருகோனே

தேச மெங்கணு மேபு ரந்திடு
சூர்ம டிந்திட வேலின் வென்றவ
தேவர் தம்பதி யாள அன்புசெய் திடுவோனே

ஆயி சுந்தரி நீலி பிங்கலை
போக அந்தரி சூலி குண்டலி
ஆதி அம்பிகை வேத தந்திரி இடமாகும்

ஆல முண்டர னாரி றைஞ்சவொர்
போத கந்தனை யேயு கந்தருள்
ஆவி னன்குடி மீதி லங்கிய பெருமாளே. (5)

அபகார நிந்தைபட் டுழலாதே
அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே

உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
உனைநான் நினைந்தருட் பெறுவேனோ

இபமாமு கன்றனக் கிளையோனே
இமவான்ம டந்தையுத் தமிபாலா

செபமாலை தந்தசற் குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப் பெருமாளே. (6)

கனமா யெழுந்துவெற் பெனவே உயர்ந்துகற்
புரமா ரணந்துளிர்த் திடுமானார்

கனிவா யுகந்துசிக் கெனவே அணைந்துகைப்
பொருளே இழந்துவிட் டயர்வாயே

மனமே தளர்ந்துவிக் கலுமே எழுந்துமட்
டறவே உலர்ந்துசுக் கதுபோல

வசமே அழிந்துவுக் கிடுநோய் துறந்துவைப்
பௌவே நினைந்துனைப் புகழ்வேனோ

புனவேடர் தந்தபொற் குறமாது இன்புறப்
புணர்காதல் கொண்டவக் கிழவோனே

புனலேழு மங்கவெற் பொடுசூர் சிரங்கள்பொட்
டெழவே லெறிந்தவுக் கிரவீரா

தினமேவு குங்குமப் புயவாச கிண்கிணிச்
சிறுகீத செம்பதத் தருளாளா

சிவலோக சங்கரிக் கிறைபால பைங்கயத்
திருவா வினன்குடிப் பெருமாளே. (7)

காரணிந் தவரைப் பாரடர்ந் துவினைக்
காதல்நெஞ் சயரத் தடுமாறிக்

கானரம் புதிரத் தோல்வழும் புறுபொய்க்
காயமொன் றுபொறுத் தடியேனும்

தாரணங் குகுழற் கூரணிந் தவிழிச்
சாபமொன் றுநுதற் கொடியார்தம்

தாள்பணிந் தவர்பொற் றேள்விரும் பிமிகத்
தாழ்வடைந் துலையத் தகுமோதான்

சூரனங் கம்விழத் தேவர்நின் றுதொழத்
தோயமுஞ் சுவறப் பொரும்வேலா

தூய்மைகொண் டகுறத் தோகைநின் றபுனச்
சூழ்பெருங் கிரியில் திரிவோனே

ஆரணன் கருடக் கேதனன் தொழமுற்
றுலமுண் டவருக் குரியோனே

ஆலையும் பழனச் சோலையும் புடைசுற்
றுவினன் குடியிற் பெருமாளே. (8)

சிவனார்ம னங்குளிர உபதேச மந்த்ரமிரு
செவிமீதி னும்பகர்செய் குருநாத

சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால கந்தநின
செயலேவி ரும்பியுளம் நினையாமல்

அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாவ லைந்துழலும்
அடியேனை அஞ்சலென வரவேணும்

அறிவாக மும்பெருக இடரான துன்தொலைய
அருள்ஞான இன்பமது புரிவாயே

நவநீத முந்திருடி உரலோடெ ஒன்றுமரி
ரகுராமர் சிந்தைமகிழ் மருகோனே

நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ லங்கிருத
நலமான விஞ்சைகரு விளைகோவே

தெவயானை அங்குறமின் மணவாள சம்ப்ரமுறு
திரள்வீர மிஞ்சுகதிர் வடிவேலா

திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வுந்தரிக
செகமேல் மெய்கண்டவிறல் பெருமாளே. (9)

பகர்தற்கரி தானசெந்தமி ழிசையிற்சில பாடலன்பொடு
பயிலப்பல காவியங்களை உணராதே

பவளத்தினை வீழியின்கனி அதனைப்பொரு வாய்மடந்தையர்
பசலைத்தன மேபெறும்படி விரகாலே

சகரக்கடல் சூழுமம்புவி மிசையிப்படி யேதிரிந்துழல்
சருகொத்துள மேயயர்ந்துடல் மெலியாமுன்

தகதித்திமி தாகிணங்கிண எனவுற்றெழு தோகையம்பரி
தனிலற்புத மாகவந்தருள் புரிவாயே

நுகர்வித்தக மாகுமென்றுமை மொழியிற்பொழி பாலையுண்டிடு
நுவல்மெய்ப்புள பாலனென்றிடும் இளையோனே

நுதிவைத்தக ராமலைந்திடு களிறுக்கரு ளேபுரிந்திட
நொடியிற்பரி வாகவந்தவன் மருகோனே

அகரப்பொரு ளாதியொன்றிடு முதலக்கர மானதின்பொருள்
அரனுக்கினி தாமொழிந்திடு குருநாதா

அமரர்க்கிறை யேவணங்கிய பழநித்திரு வாவினன்குடி
அதனிற்குடி யாயிருந்தருள் பெருமாளே. (10)

களபமு லையைத்தி றந்து தவளந கையைக்கொ ணர்ந்து
கயலொடு பகைத்த கண்கள் குழைதாவக்

கரியகு ழலைப்ப கிர்ந்து மலர்சொரு கு கொப்ப விழ்ந்த
கடியிரு ளுடுக்கு லங்கள் எனவீழ

முழுமதி எனச்சி றந்த நகைமுக மினுக்கி இன்ப
முருகித ழ் சிவப்ப நின்று விலைகூறி

முதலுள துகைப்பு குந்து அழகுது கிலைத்தி றந்து
முடுகும வருக்கி ரங்கி மெலிவேனே

இளமதி கடுக்கை தும்பை அரவணி பவர்க் கிசைந்து
இனியபொ ருளைப்ப கர்ந்த குருநாதா

இபமுக வனுக்கு கந்த இளையவ மருக்க டம்ப
எனதுத லையிற்ப தங்கள் அருள்வோனே

குழகென எடுத்து கந்த உமைமுலை பிடித்த ருந்து
குமர சி வவெற்ப மர்ந்த குகவேலா

குடிலொடு மிகச்செ றிந்த இதணுள புனத்தி ருந்த
குறவர்ம களைப்பு ணர்ந்த பெருமாளே. (11)

புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்
கடலெட் டையுமற குடிமுனி எண்கட்
புனிதச் சததள நிலைகொள்சு யம்புச் சதுர்வேதன்

புரமெட் டெரியெழ விழிகனல் சிந்திக்
கடினத் தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்
புதகர்த் தரகர பரசிவ னிந்தத் தனிமூவர்

இடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்
செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்
றிடவுற் பனமொழி உரைசெய்கு முந்தைக் குருநாதா

எதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்
கிடம்வைத் திடவவர் குலமுழு தும்பட்
டிடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக் கிரியாவும்

பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு வண்டச்
சுவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்
புரம்ப் பரவெளி கிடுகிடெ னுஞ்சத் தமுமாகப்

பொருதற் கையிலுள அயில்நிண முண்கக்
குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்
புரவிக் கனமயில் நடவிடும் விந்தைக் குமரேசா

படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்
கிரியைத் தனிவலம் வரஅர னந்தப்
பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ளும்பொற் பதனாலே

பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்
கனியைத் தரவிலை எனவருள் செந்திற்
பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமாளே. (12)

கோல மதிவதனம் வேர்வு தரவளக
பாரம் நெகிழவிழி வேல்கள் சுழலநுவல்
கோவை இதழ்வெளிற வாய்மை பதறியிள முலையான

கோக னகவுபய மேரு முலையசைய
நூலி னிடைதுவள வீறு பறவைவகை
கூற இனியகள மோல மிடவளைகள் கரமீதே

காலி னணிகனக நூபு ரமுமொலிகள்
ஓல மிடவதிக போக மதுமருவு
காலை வெகுசரச லீலை அளவுசெய மடமாதர்

காதல் புரியவநு போக நதியினிடை
வீழு கினுமடிமை மோச மறவுனது
காமர் கழலிணைக ளான வொருசிறிது மறவேனே

ஞால முழுதுமம ரோர்கள் புரியுமிக
லாக வருமவுணர் சேர உததியிடை
நாச முறவமர்செய் வீர தரகுமர முருகோனே

நாடி ஒருகுறமின் மேவு தினைசெய்புன
மீதி லியலகல்கல் நீழ லிடைநிலவி
நாணம் வரவிரக மோது மொருசதுர புரிவேலா

மேலை அமரர்தொழு மானை முகரரனை
ஓடி வலம்வருமுன் மோது திரைமகர
வேலை உலகைவல மாக வருதுரக மயில்வீரா

வீறு கலிசைவரு சேவ கனதிதய
மேவு முதல்வவயல் வாவி புடைமருவு
வீரை வருபழநி ஞான மலையில்வளர் பெருமாளே. 13

சீற லசடன்வினை காரன் முறைமையிலி
தீமை புரிபடிறன் பலநோயே
தேடு பரிசிகன நீதி நெறிமுறைமை
சீர்மை சிறிதுமிலி எவரோடுங்

கூறு மொழியதுபொ யான கொடுமையுள
கோள னறிவிலியுன் அடிபேணக்
கூள னெனினுமெனை நீயு னடியரொடு
கூடும் வகையையருள் புரிவாயே

மாறு படுமவுணர் மாள அமர்பொருது
வாகை உளமவுலி புனைவோனே
மாக முகடதிர வீசு சிறைமயிலை
வாசி எனவுடைய முருகோனே

வீறு கலிசைவரு சேவ கனதிதய
மேவு மொருபெருமை உடையோனே
வீரை உறைகுமர தீர தரபழநி
வேல இமையவர்கள் பெருமாளே. 14

சீயுதிர மெங்கு மேய்புழுநி ரம்பு
மாயமல பிண்ட நோயிடுகு ரம்பை
தீநரிகள் கங்கு காகமிவை தின்ப தொழியாதே

தீதுளகு ணங்க ளேபெருகு தொந்த
மாயையில்வ ளர்ந்த தோல்தசையெ லும்பு
சேரிடுந ரம்பு தாணிவைபொ திந்து நிலைகாணா

ஆயதுந மன்கை போகவுயி ரந்த
நாழிகையில் விஞ்ச ஊசிடுமி டும்பை
ஆகியவு டம்பு பேணிநிலை என்று மடவார்பால்

ஆசையைவி ரும்பி யேவிரக சிங்கி
தானுமிக வந்து மேவிட மயங்கும்
ஆழ்துயர் விழுந்து மாளுமெனை அன்பு புரிவாயே

மாயைவல கஞ்ச னுல்விடவெ குண்டு
பார்முழுது மண்ட கோளமுந டுங்க
வாய்பிளிறி நின்று மேகநிகர் தன்கை அதனாலே

வாரியுற அண்டி வீறுடுமு ழங்கு
நீரைநுகர் கின்ற கோபமொடெ திர்ந்த
வாரணவி ரண்டு கோடொடிய வென்ற நெடியோனும்

வேயினிசை கொண்டு கோநிரைபு ரந்து
மேயல்புரி செங்கண் மால்மருக துங்க
வேலகிர வுஞ்ச மால்வரையி டிந்து பொடியாக

வேலைவிடு கந்த காவிரிவி ளங்கு
கார்கலிசை வந்த சேவகன்வ ணங்க
வீரைநகர் வந்து வாழ்பழநி அண்டர் பெருமாளே. 15

தோகைமயி லேகமல மானேயு லாசமிகு
காமதுரை யானமத வேள்பூவை யேயினிமை
தோயுமநு போகசுக லீலாவி நோதமுழு துணர்தேனே

சூதனைய சீதவிள நீரான பாரமுலை
மீதலைய வாருமிதழ் தாரீரெ னுணைமொழி
சோர்வதிலையானடிமையா வேனுமானைமிகமயலானேன்

ஆகமுற வேநகம தாலேவி டாதவடை
யாளமிட வாருமென வேமாத ரார்களுடன்
ஆசைசொலியேயுழலுமாபாதனீதியிலி உனையோதேன்

ஆமுனது நேயவடி யாரோடு கூடுகிலன்
நீறுநுதல் மீதிடலி லாமூட னேதுமிலி
ஆயினுமி யானடிமை ஈடேற வேகழல்கள் தருவாயே

மாகமுக டோடகில பாதாள மேருவுட
னேசுழல வாரியது வேதாழி யாவமரர்
வாலிமுத லானவர்க ளேனோர்க ளாலமுது கடைநாளில்

வாருமென வேயொருவர் நோகாம லாலவிடம்
ஈசர்பெறு மாறுதவி யேதேவர் யாவர்களும்
வாழவமு தேபகிரு மாமாய னரினிய மருகோனே

மேகமிக ரானகொடை மாறுய காதிபதி
வாரிகலி மாருதக ரோபாரி மாமதன
வேள்கலிசை வாழவரு காவேரி சேவகன துளமேவும்

வீரவதி சூரர்கிளை வேர்மாள வேபொருத
தீரகும ராகுவளை சேரோடை சூழ்கழனி
வீரைநகர் வாழ்பழநி வேலாயு தாவமரர் பெருமாளே.

பாரியான கொடைக்கொண்ட லேதிரு
வாழ்விசால தொடைத்தின்பு யாவெழு
பாருமேரு புகழ்க்கொண்ட நாயக அபிராம

பாவலோர்கள் கிளைக்கென் றும் வாழ்வருள்
சீலஞால விளக்கின்ப சீவக
பாகசாத னவுத்துங்க மானத எனவோதிச்

சீரதாக எடுத்தொன்று மாகவி
பாடிஞலு மிரக்கஞ்செ யாதுரை
சீறுவார்க டையிற்சென் று தாமயர் வுறவீணே

சேயபாலை கையிற் கொண்டு போயறி
யாமலேக மிரிற்சிந்து வார்சிலர்
சேயனுர்ம னதிற்சிந்தி யாரரு குறலாமோ

ஆருநீர்மை மடுக்கண்க ராநெடு
வாயினேர்ப டவுற்றன் று மூலமென்
ஞரவார மதத்தந்தி தாஞய அருள்மாயன்

ஆதிநார ணனற்சங்க பாணியன்
ஓதுவார்க ளுளத்தன்பன் மாதவன்
ஆனநான்மு கனற்றந்தை சீதரன் மருகோனே

வீரசேவ கவுத்தண்ட தேவகு
மாரஆறி ருபொற்செங்கை நாயக
வீசுதோகை மயிற்றுங்க வாகனம் உடையோனே

வீறுகாவி ரியுட்கொண்ட சேகர
ஞானசேவ கனற்சிந்தை மேவிய
வீரைவாழ்ப ழநித்துங்க வானவர் பெருமாளே. 17

ஆதா ளிகள்புரி கோலா கலவிழி
யாலே அமுதெனு மொழியாலே

ஆழ்சீ ரிளநகை யாலே துடியிடை
யாலே மணமலி குழலாலே

சூதா ரிளமுலை யாலே அழகிய
தோடா ரிருகுழை அதனாலே

சோரா மயல்தரு மானா ருறவிடர்
சூழா வகையருள் புரிவாயே

போதா ரிருகழல் சூழா ததுதொழில்
பூணா ததுதிரு மதியாதே

போரா டியவதி சூரா பொறுபொறு
போகா தெனவடு திறலோனே

வேதா உடனெடு மாலா னவனறி
யாதா ரருளிய குமரேசா

வீரா புரிவரு கோவே பழநியுள்
வேலா இமையவர் பெருமாளே. 18

இருசெப் பெனவெற் பெனவட் டமுமொத்
திளகிப் புளகித் திடுமாதர்

இடையைச் சுமையைப் பெறுதற் குறவுற்
றிறுகக் குறுகிக் குழல்சோரத்

தருமெய்ச் சுவையுற் றிதழைப் பருகித்
தழுவிக் கடிசுற் றணைமீதே

சருவிச் சருவிக் குனகித் தனகித்
தவமற் றுழலக் கடவேனோ

அரிபுத் திரசித் தசனுக் கருமைக்
குரிமைத் திருமைத் துனவேளே

அடல்குக் குடநற் கொடிபெற் றெதிருற்
றசுரக் கிளையைப் பொருவோனே

பரிவுற் றரனுக் கருணற் பொருளைப்
பயனுற் றறியப் பகர்வோனே

பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்
பழநிக் குமரப் பெருமாளே. 19

தகைமைத் தனியிற் பகைகற் றுறுகைத்
தநுமுட் டவளைப் பவனாலே

தரளத் திரளிற் புரளக் கரளத்
தமரத் திமிரக் கடலாலே

உகைமுத் தமிகுத் தடுதெனப் பகல்புக்
கொளிமட் குமிகைப் பொழுதாலே

உரையற் றுணர்வற் றுயிரெய்த் தகொடிக்
குணநற் பிணையற் றரவேணும்

திசைபத் துமுகக் கமலத் தனைமுற்
சிறைபட் டபகைத் திறல்வீரா

திகழ்கற் பகமிட் டவனக் கனகத்
திருவுக் குருகிக் குழைமார்பா

பகலக் கிரணப் பரணச் சடிலப்
பரமற் கொருசொற் பகர்வோனே

பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்
பழநிக் குமரப் பெருமாளே. 20

அணிபட் டணுகித் திணிபட் டமனத்
தவர்விட் டவிழிக் கணையாலும்

அரிசுற் றுகழைத் தவர்பெற் றவளத்
தவன்விட் டமலர்க் கணையாலும்

பிணிபட் டுணர்வற் றவமுற் றியமற்
பெறுமக் குணமுற் றுயிர்மாளும்

பிறவித் துறையைக் குறையைச் சிறையைப்
பிறிதற் கருளைத் தரவேணும்

கணிநற் சொருபத் தையெடுத் துமலைக்
கனியைக் கணியுற் றிடுவோனே

கமலத் தயனைப் ரணவத் துரையைக்
கருதிச் சிறைவைத் திடுவோனே

பணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப்
பரிவுற் ருருசொற் பகர்வோனே

பவளத் தவளக் கனகப் புரிசைப்
பழநிக் குமரப் பெருமாளே. (21)

புடைசெப் பெனமுத் தணிகச் சறவுட்
பொருமிக் கலசத் திணையாய

புளகக் களபக் கெருவத் தனமெய்ப்
புணரத் தலையிட் டமரேசெய்

அடைவிற் றினமுற் றவசப் படுமெற்
கறிவிற் பதடிக் கவமான

அசடற் குயர்வொப் பதில்நற் க்ருபையுற்
றடிமைக் கொருசொற் புகல்வாயே

குடமொத் தகடக் கரடக் கலுழிக்
குணமெய்க் களிறுக் கிளையோனே

குடிபுக் கிடமிட் டசுரப் படையைக்
குறுகித் தகரப் பொரும்வேலா

படலைச் செறிநற் கதலிக் குலையிற்
பழமுற் றொழுகப் புனல்சேர்நீள்

பழனக் கரையிற் கழைமுத் துகுநற்
பழநிக் குமரப் பெருமாளே. (22)

கரிய பெரிய எருமை கடவு கடிய கொடிய திரிசூலன்
கறுவி இறுகு கயிறொ டுயிர்கள் கழியமுடுகி எழுகாலம்

திரியு நரியு மெரியு முரிமை தெரிய விரவி அணுகாதே
செறிவு மறிவு மறவு மூனைய திகழு மடிகள் தரவேணும்

பரிய வரையி னரிவை மருவு பரம னருளு முருகோனே
பழனமுழவர் கொழுவிலெழுது பழயபழநி அமர்வோனே

அரியு மயனும் வெருவ அரிய கிரியை உருவ எறிவோனே
அயிலு மியலு மறமு நிறமு மழகு முடைய பெருமாளே.

தமரு மமரு மனையு மினிய தனமு மரசும் அயலாகத்
தறுகண் மறலி முறுகு கயிறு தலையை வளைய எறியாதே

கமல விமல நடன உபய கனக மணிகொள் இருபாதம்
கருத அருளி எனது தனிமை கழிய அறிவு தரவேணும்

குமர சமர முருக பரம குலவு பழநி மலையோனே
கொடிய பகடு முடிய முடுகு குறவர் சிறுமி மணவாளா

அமர ரிடரும் அவுண ருடலும் அழியஅமர்செய் தருள்வோனே
அறமுநிறமும் அயிலுமியலும் அழகுமுடையபெருமாளே.

திமிர உததி யனைய நரக செனன மதனில் விடுவாயேல்
செவிடுகுருடு வடிவுகுறைவு சிறிதுமிடியும் அணுகாதே

அமரர் வடிவு மதிக குலமு மறிவுநிறையும் வரவேநின்
அருள தருளி எனையுமனதொ டடிமைகொளவும் வரவேணும்

சமர முகவெ லசுரர் தமது தலைக ளுருள மிகவேநீள்
சலதி அலற நெடிய பதலை தகர அயிலை விடுவோனே

வெமரவணையிலினிதுதுயிலும்விழிகள்நளினன் மருகோனே
மிடறு கரியர் குமர பழநி விரவும் அமரர் பெருமாளே.

தகர நறுமலர் பொதுளிய குழலியர்
கலக கெருவித விழிவலை படவிதி
தலையி லெழுதியு மனைவயி னுறவிடு அதனாலே

தனயர் அனைதமர் மனைவியர் சினெகிதர்
சுரபி விரவிய வகையென நினைவுறு
தவன சலதியின் முழுகியெ இடர்படு துயர்தீர

அகர முதலுள பொருளினை அருளிட
இருகை குவிசெய்து ளுருகிட உருகியெ
அரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன திருபாதம்

அருள அருளுடன் மருளற இருளற
கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர இசைவாயே

சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
சதுரன் விதுரனில் வருபவன் அளையது
திருடி அடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுசூதன்

திகிரி வளைகதை வசிதனு உடையவன்
எழிலி வடிவினன் அரவுபொன் முடிமிசை
திமித திமிதிமி எனநட மிடுமரி மருகோனே

பகர புகர்முக மதகரி உழைதரு
வனிதை வெருவமுன் வர அருள் புரிகுக
பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே

பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய
நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழில்திகழ்
பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமாளே. 26.

முருகு செறிகுழல் முகிலென நகில்நறு
முளரி முகையென இயலென மயிலென
முறுவல் தளவென நடைமட அனமென இருபார்வை

முளரி மடலென இடைதுடி யதுவென
அதர மிலவென அடியிணை மலரென
மொழியு மமுதென முகமெழில் மதியென மடமாதர்

உருவ மினையன எனவரு முருவக
உரைசெய் தவர்தரு கலவியி னிலவிய
உலையின் மெழுகென உருகிய கசடனை யொழியாமல்

உவகை தருகலை பலவுணர் பிறவியின்
உவரி தனிலுறு மவலனை அசடனை
உனது பரிபுர கழலிணை பெறவருள் புரிவாயே

அரவ மலிகடல் விடமமு துடனெழ
அரிய யனுநரை இபன்முத லனைவரும்
அபய மிகவென அதையயி லிமையவன் அருள்பாலா

அமர்செய் நிசிசர ருடலவை துணிபட
அவனி இடிபட அலைகடல் பொடிபட
அமரர் சிறைவிட அடலயில் தொடுபனில் விடுவோனே

பரவு புனமிசை உறைதரு குறமகள்
பணைகொ ளணிமுலை முழுகுப ணிருபுய
பணில சரவணை தனில்முளை ரியில்வரு முருகோனே

பரம குருபர எனுமுறை பரசொடு
பரவி அடியவர் துதிசெய மதிதவழ்
பழநி மலைதனி லினிதுறை அமரர்கள் பெருமாளே ()

கனத்திறுகிப் பெருத்திளகிப்
பணைத்துமணத் திதத்துமுகக்
கறுப்புமிகுத் தடர்த்துநிகர்த் தலமேராய்

கவட்டையுமெத் தடக்கிமதர்த்
தறக்கெருவித் திதத்திடுநற்
கலைச்சவுரித் தலைக்குலவிக் களிகூரும்

தனத்தியர்கட் கிதத்துமிகுத்
தனற்குண்மெழுக் கெனப்புவியிற்
றவித்திழிசொற் பவக்கடலுற் றயர்வாலே

சலித்தவெறித் துடக்குமனத்
திடக்கனெனச் சிரிக்கமயற்
சலத்தின்வசைக் கிணக்கமுறக் கடவேனோ

புனத்தின்மலைக் குறத்தியுயர்த்
திருக்குதனக் குடத்தினறைப்
புயத்தவநற் கருத்தையுடைக் குகவீரா

பொருப்பரசர்க் கிரக்கமொடுற்
றறற்சடிலத் தவச்சிவனிற்
புலச்சிதனக் கிதத்தைமிகுத் திடுநாதா

சினத்தெதிர்த்திட் டரக்கர்தமைத்
திகைத்துவிழக் கணப்பொழுதிற்
சிதைத்திடுநற் கதிர்க்கைபடைத் துடையோனே

செருக்கொடுநற் றவக்கமலத்
தயற்குமரிக் கருட்புரிசைத்
திருப்பழநிக் கிரிக்குமரப் பெருமாளே (28)

குறித்தமணிப் பணித்துகிலைத்
திருத்தியுடுத் திருட்குழலைக்
குலைத்துமுடித் திலைச்சுருளைப் பிளவோடே

குதட்டியதுப் புதட்டைமடித்
தயிர்ப்பயிலிட் டழைத்துமருட்
கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக் குறியாலே

பொறித்ததனத் தணைத்துமனச்
செருக்கினர்கைப் பொருட்கவரப்
புணர்ச்சிதனிற் பிணிப்படுவித் திடுமாதர்

புலத்தலையிற் செலுத்துமனப்
ப்ரமத்தையறப் ப்ரசித்தமுறப்
புரித்தருளித் திருக்கழலைத் தருவாயே

பறித்ததலைத் திருட்டமணக்
குருக்களசட் டுருக்களிடைப்
பழுக்களுகக் கழுக்கள்புகத் திருநீறு

பரப்புமனத் திருப்பதிகக்
கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப்
பதித்தெழுதிப் புகட்டதிறற் கவிராசா

செறித்தசடைச் சசித்தரியத்
தகப்பன் மதித் துகப்பனெனச்
சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப் பெருவாழ்வே

திகழ்ப்படுசெய்ப் பதிக்குளெனைத்
தடுத்தடிமைப் படுத்தவருட்
டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப் பெருமாளே. (29)

கலவியி லிச்சித் திரங்கி நின்றெழில்
கனதனம் விற்கச் சமைந்த மங்கையர்
கயல்கள்சி வப்பப் பரிந்து நண்பொடும் இன்பமூறிக்

கனியித ழூற்றூற் றருந்தி அங்குறும்
அவச மிகுத்துப் பொருந்தி இன்புறு
கலகம் விளைத்துக் கலந்து மண்டணை அங்கமீதே

குலவிய நற்கைத் தலங்கொ டங்கணை
கொடியிடை மெத்தத் துவண்டு தண்புயல்
குழலள கக்கட் டவிழ்ந்து பண்டையில் அங்கம்வேறாய்க்

குறிதரு வட்டத் தடர்ந்த சந்திர
முகதல முத்துப் பொலிந்தி லங்கிடு
கொடியமை யற்செய்ப் பெருந்த டந்தனில் மங்கலாமோ

இலகிய சித்ரப் புனந்த னிந்துறை
குறமகள் கச்சுக் கிடந்த கொங்கையின்
இனிதுறு பத்மப் பதம்ப ணிந்தருள் கந்தவேளே

எழுகடல் வற்றப் பெருங்கொ டுங்கிரி
இடிபட மிக்கப் ரசண்டம் விண்டுறும்
இகலர்ப தைக்கத் தடிந்தி லங்கிய செங்கைவேலா

பலவித நற்கற் படர்ந்த சுந்தரி
பயில்தரு வெற்புத் தருஞ்செ ழுங்கொடி
பணைமுலை மெத்தப் பொதிந்து பண்புறு இன்றபாலே

பலதிசை மெச்சத் தெரிந்த செந்தமிழ்
பகரென இச்சித் தகந்து கொண்டருள்
பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே.

மூகிலள கத்திற் கமழ்ந்த வண்பரி
மளவலர் துற்றக் கலந்தி டந்தரு
முகிழ்நுதி தைத்துத் துயர்ந்த மங்கையர் அங்கமீதே

முகம்வெயர் வுற்றுப் பரந்து செங்கயல்
விழியிணை செக்கச் சிவந்து குங்கும
ம்ருகமத மத்தத் தனங்க ளின்மிசை எங்குமேவி

உகவுயி ரொத்துப் புயங்க ளின்புற
உறவினை உற்றுத் திரண்டு கொங்கள
வுறுமணை உற்றுத் திரங்கு மஞ்சமில் ஒன்றிமேவி

ஒளிதிகழ் பத்மக் கரங்க ளின்புறம்
உறுவளை யொக்கக் கலின்க லின்என
உயர்மய லுற்றுற் றிரங்கு மன்பதொ ழிந்திடாதோ

செகமுழு தொக்கப் பயந்த சங்கரி
அடியவர் சித்தத் துறைந்த சம்ப்ரம
சிவனொரு பக்கத் துறைந்த மங்கைசு மங்கைநீடு

திகழ்வன பச்சைப் பசங்கி அம்பணை
கரதலி கச்சுற் றிலங்கு கொங்கையள்
திருவரு ணற்பொற் பரந்தி டும்பரை அண்டமீதே

பகலிர வற்றிட் டுயர்ந்த அம்பிகை
திரிபுரை முற்றிட் டிரண்டொ டொன்றலர்
பரிவுற வொக்கச் செயும்ப ரம்பரமி அன்புகூரும்

பதிவ்ரதை மிக்கச் சிறந்தெ ரிந்தருள்
பகிரதி வெற்பிற் பிறந்த பெண்தரு
பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே.

அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழ்ந்து
அழகுபெற வேந டந்து இளைஞனாய்

அமிர்தரச மேமி குந்த குதலைமொழி யேபு கன்று
அதிவிதம தாய்வ ளர்ந்து பதினறாய்

சிவகலைக ளாக மங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
திருவடிக ளேநி னைந்து துதியாமல்

தெரிவையர்க ளாசை மிஞ்சி வெகுகவலை யாயு ழன்று
திரியுமடி யேனை உன்றன் அடிசேராய்

மவுனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
மணிமுடியின் மீத ணிந்த மகதேவர்

மனமகிழ வேய ணைந்து ஒருபுறம தாக வந்த
மலைமகள்கு மார துங்க வடிவேலா

பவனிவர வேயு கந்து மயிலின்மிசை யேதி கழ்ந்து
படியதிர வேந டந்த கழல்வீரா

பரமபத மாய செந்தில் முருகனென வேயு கந்து
பழநிமலை மேல மர்ந்த பெருமாளே. (32)

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து
கலைகள்பல வேதெ ரிந்து மதனாலே

கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்பு தைந்து
கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி

அரகரசி வாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று
அறுசமய நீதி ஒன்றும் அறியாமல்

அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல் நின்று
அநுதினமும் நாண மின்றி அழிவேனோ

உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்கர்
உலகளவு மால்ம கிழ்ந்த மருகோனே

உபயகுல தீப வங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க
உறைபுகலி யூரி லன்று வருவோனே

பரவைமனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற
பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா

பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறை மீள வென்று
பழநிமலை மீதில் நின்ற பெருமாளே.(33)

மருமலரி னன்து ரந்து விடவினைய ருந்தி அந்த
மதியொடுபி றந்து முன்பெய் வதையாலே

வகைதனைம றந்தெ ழுந்து முலைதனைய ருந்தி அந்தி
மதலையென வந்து குன்றின் வடிவாகி

இருமயல்கொ டுந்து வண்டு பொதுவையர கம்பு குந்து
இரவுபகல் கொண்டொ டுங்கி அசடாகும்

இருவினைபொ திந்த இந்த ஜனனமர ணந்து றந்துன்
இணையடிவ ணங்க என்று பெறுவேனே

திருவொடுபெ யர்ந்தி ருண்ட வனமிசைந டந்தி லங்கை
திகழெரியி டுங்கு ரங்கை நெகிழாத

திடமுளமு குந்தர் கஞ்சன் வரவிடுமெல் வஞ்ச கங்கள்
செறிவுடன றிந்து வென்ற பொறியாளர்

பரிவொடும கிழ்ந்தி றைஞ்சு மருதிடைத வழ்ந்து நின்ற
பரமபத நண்ப ரன்பின் மருகோனே

பதுமமிசை வண்ட லம்பு சுனைபலவி ளங்கு துங்க
பழநிமலை வந்த மர்ந்த பெருமாளே.(34)

விரைமருவு மலர ணிந்த கரியபுரி குழல்ச ரிந்து
விழவதன மதிவி ளங்க அதிமோக

விழிபுரள முலைகு லுங்க மொழிகுழற அணைபு குந்து
விரகமயல் புரியு மின்ப மடவார்பால்

இரவுபக லணுகி நெஞ்ச மறிவழிய உருகுமந்த
இருளகல உனது தண்டை அணிபாதம்

எனதுதலை மிசைய ணிந்து அமுதமுது னருள்விரும்பி
இனியபுகழ் தனைவி ளம்ப அருள்தாராய்

அரவில்விழி வளர்மு குந்த னலர்கமல மலர்ம டந்தை
அழகினொடு தழுவு கொண்டல் மருகோனே

அடலசுர ருடல்பி ளந்து நிணமதனில் முழுகி அண்ட
அமரர்சிறை விடுப்ர சண்ட வடிவேலா

பரவைவரு விடம ருந்து மிட றுடைய கடவுள் கங்கை
படர் சடையர் விடைய ரன்பர் உளமேவும்

பரமரரு ளியக டம்ப முருகவறு முகவ கந்த
பழநிமலை தனில மர்ந்த பெருமாளே.(35)

இருகனக மாமேரு வோகளப துங்க
கடகடின பாடீர வாரமுத கும்ப
மிணைசொலிள நீரோக ராசலவி ரண்டு குவடேயோ

இலகுமல ரேவாளி யாகியவ னங்கன்
அணிமகுட மோதானெ னும்கவ ளர்ந்த
இளமுலைமு னோர்மோக மாயையில்வி ழுந்து தணியாமல்

பெருகியொரு காசேகொ டாதவரை யைந்து
தருவைநிக ரேயாக வேயெதிர்பு கழ்ந்து
பெரியதமி ழேபாடி நாடொறுமி ரந்து நிலைகாணுப்

பிணியினக மேயான பாழுடலை நம்பி
உயிரையவ மாய்நாடி யேபவ நிரம்பு
பிறவிதனி லேபோக மீளவு முழன்று திரிவேனோ

கருணையுமை மாதேவி காரணிய நந்த
சயனகளி கூராரி சோதரி புரந்த
கடவுளுடன் வாதாடு காளிமலை மங்கை அருள்பாலா

கருடனுடன் வீறான கேதனம்வி ளங்கு
மதிலினொடு மாமாட மேடைகள்து லங்கு
கலிசைவரு காவேரி சேவகனொ டன்பு புரிவோனே

பரவையிடை யேபாத காசுரர்வி ழுந்து
கதறியிட தேபாக சாதனனு ளெஞ்சு
பலிதமென வேயேக வேமயிலில் வந்த குமரேசா

பலமலர்க ளேதூவி ஆரண நவின்று
பரவியிமை யோர்சூழ நாடொறுமி சைந்து
பழநிமலை மீதோர்ப ராபரனி றைஞ்சு பெருமாளே. (36

சுருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசிவ
சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர
சுடரொளியதாய்நின் றநிட்களசொரூபமுதலொருவாழ்வே

துரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
மதனில்வினை யாநின்ற அற்புதசு போதசுக
சுயபடிக மாவின்ப பத்மபத மேவடையா உணராதே

கருவிலுரு வேதங்கு சுக்கிலநி தானவளி
பொருமவதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிலை
கருதவறி யாவஞ்ச கக்கபட மூடியுடல் வினைதானே

கலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுநிச
மெனவுமுழ மாயஞ்செ னித்தகுகை யேயுறுதி
கருதசுழ மாமிந்த மட்டைதனை யாளவுன தருள்தாராய்

ஒருநியம மேவிண்ட சட்சமய வேதவடி
முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயிர்
உடலுணர்வதாயெங்கு முற்பனமதாகவம் ருளவோனே

உததரிச மாமின்ப புத்தமிர்த போகசுகம்
உதவுமம லாநந்த சத்திகர மேவுணர
உருபிரண மாமந்த்ர கர்த்தவிய மாகவரு குருநாதா

பருதிகதி ரேகொஞ்ச நற்சரண நூபுரம
தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
பதகெருவிதா துங்கவெற்றிமயி லேறுமொரு திறலோனே

பணியுமடி யார்சிந்தை மெய்ப்பொருள தாகஙவில்
சரவணப வாவொன்று வற்கரமு மாகிவளர்
பழநிமலைமேனின்ற சுப்ரமணி யாவமரர் பெருமாளே. 37

கடலை பொரியவரை பலக னிகழைநுகர்
கடின குடவுதர விபரீத

கரட தடமுமத நளின சிறுநயன
கரிணி முகவரது துணைவோனே

வடவ ரையின்முகடு அதிர ஒருநொடியில்
வலமவரு மரகத மயில்வீரா

மகப திதருசுதை குறமி னுடிருவரு
மருவு சரசவித மணவாளா

அடல சுரர்கள்குல முழுது மடியவுயர்
அமரர் சிறையைவிட எழில்மீறும்

அருண கிரணவொளி ஒளிரு மயிலைவிடும்
அரகர சரவண பவலோலா

படல உடுபதியை இதழி அணிசடில
பசுபதி வரநதி அழகான

பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை
பழநி மலையில்வரு பெருமாளே. 38

குழலெ டவிமுகில் பொழில் விரவில்நுதல்
குமூத வதரமு றுவலாரம்

குழைமெ கரம் வளை மொழிகு யிலமுது
குயமு ளரிமுகை கிரிகூது

விழிக யலயில்ப கழிவ ருணிகரு
விளை கு வளைவிடம் எனநாயேன்

மிகவ ரிவையர அவநெ றிகள்சொலி
வெறி து ளம்விதனம் உறலாமோ

கழல்ப ணியவினை கழல்ப ணியையணி
கழல்ப ணியவருள் மயில்வீரா

கமலை திருமரு கமலை நிருதரு
கமலை துளைசெய்த கதிர்வேலா

பழனி மலைவரு பழநி மலைதரு
பழனி மலைமுரு கவிசாகா

பரவு பரவைகொல் பரவை வணவரி
பரவு மிமையவர் பெருமாளே. (39)

கலக வாள்விழி வேலோ சேலோ
மதுர வாய்மொழி தேனோ பாலோ
கரிய வார்குழல் காரோ காநோ துவரோவாய்

களமு நீள்கமு கோதோள் வேயோ
உதர மானது மாலோ பாயோ
களப வார்முலை மேரோ கோடோ இடைதானும்

இலைய தோமலர் வேதா ஆனேன்
எழுதி னானிலை யோவாய் பேசீர்
இதென மோனமி னாரே பாரீர் எனமாதர்

இருகண் மாயையி லேமூழ் காதே
உனது காவிய நூலா ராய்வேன்
இடர்ப டாதருள் வாழ்வே நீயே தரவேணும்

அலைவி லாதுயர் வானோ ரானோர்
நிலைமை யேகுறி வேலா சீலா
அடியர் பாலரு ளீவாய் நீபோர் மணிமார்பா

அழகு லாவுவி சாகா வாகார்
இபமி னாள்மகிழ் கேள்வா தாழ்வார்
அயிலு லாவிய சீலா கோலா கலவீரா

வலபை கேள்வர்பி னாய்கா னார்
குறவர் மாதும னாளா நாளார்
வனச மேல்வரு தேவா மூவா மயில்வாழ்வே

மதுர ஞானவி நோதா நாதா
பழநி மேவுகு மாரா தீரா
மயுர வாகன தேவா வானோர் பெருமாளே. 40

கொந்துத் தருகுழ லிருளோ புயலோ
விந்தைத் திருநுதல் சிலையோ பிறையோ
கொஞ்சிப் பயில்மொழி அமுதோ கனியோ விழிவேலோ

கொங்கைக் குடமிரு கரியோ கிரியோ
வஞ்சிக் கொடியிடை துடியோ பிடியோ
கொங்குற் றுயரல்கு அரவோ ரதமோஎ னுமாதர்

திந்தித் திமிதிமி திமிதா திமிதோ
    தந்தித் திரிகிட கிடதா எனவே
    சிந்திப் படிபயில் நடமா டியபா   விகள்பாலே

  சிந்தைத் தயவுகள் புரிவே னுனையே
    வந்தித் தருள்தரு மிருசே வடியே
    சிந்தித் திடமிகு மறையா கியசீர்   அருள்வாயே

வெந்திப் புடன்வரு யவுணே சனையே
    துண்டித் திடுமொரு கதிர்வே லுடையாய்
    வென்றிக் கொருமலை எனவாழ் மலையே தவவாழ்வே

  விஞ்சைக் குடையவர் தொழுவே வருவாய்
    கஞ்சத் தயனுடன் அமரே சனுமே
    விந்தைப் பலவிடை புரிபோ தவர்மேல் அருள்கூர்வாய்

தொந்திக் கணபதி மகிழ்சோ தரனே
    செங்கட் கருப்பூ கில் மருகா குகனே
    சொந்தக் குறமகள் கணவா திறல்சேர்   கதிர்காமா

  சொம்பிற் பலவள முதிர்சோ லைகள்சூழ்
    இஞ்சித் திருமதில் புடைசூ ழருள்சேர்
    துங்கப் பழநியில் முருகா இமையோர் பெருமாளே.41

அகல்வினை உட்சார் சட்சம
    யிகளொடு வெட்கா தட்கிடும்
    அறிவிலி வித்தா ரத்தன   மலிகாரம்

  அகில்கமழ் கத்தூ ரித்தனி
    அணைமிசை கைக்கா சுக்கள
    வருள்பவர் நட்பே கொட்புறும்   ஒருபோதன்

பகலிர விற்போ திற்பணி
பணியற விட்டா ரெட்டிய
பரமம யச்சோ திச்சிவ மயமாகின்

பழநித னிற்போ யுற்பவ
வினைவிள கட்சேர் வெட்சிகு
ரவுபயில் நற்ருள் பற்றுவ தொருநாளே

புகலிவ னப்பே றப்புகல்
மதுரைமன் வெப்பா றத்திகழ்
பொடிகொடு புற்பாய் சுற்றிகள் கழுவேறப்

பொருதசமர்த்தா குத்திர
துரகமு கக்கோ தைக்கிடை
புலவரில் நக்கீ ரர்க்குத வியவேளே

இகல்படு நெட்டூர் பொட்டெழ
இளநகை இட்டே சுட்டருள்
எழுபுவி துய்த்தார் மைத்துனர் மதலாய்வென்

றிடரற முப்பால் செப்பிய
கவிதையின் மிக்கா ரத்தினை
எழுதி வனத்தே எற்றிய பெருமாளே. 42

அதல விதலமுத லந்தத்த லங்களென
அவனி எனவமரர் அண்டத்த கண்டமென
அகில சலதியென எண்டிக்குள் விண்டுவென
அங்கிபானு

அமுத கதிர்களென அந்தித்த மந்த்ரமென
அறையு மறையெனவ ருந்தத்து வங்களென
அணுவிலணு வெனநிறைந்திட்டு நின்றதொரு
சம்ப்ரதாயம்

உதய மெழவிருள்வி டிந்தக்க ணந்தனிலி
ருதய கமலமுகி ழுங்கட்ட விழ்ந்துணர்வில்
உணரு மநுபவம னம்பெற்றி டும்படியை
வந்துநீமுன்

உதவ இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென
மதுர கவிகளில்ம னம்பற்றி ருந்துபுகழ்
உரிய அடிமையுனை அன்றிப்ர பஞ்சமதை
நம்புவேனோ

தகத தததத தந்தத்த தந்தத்த
திதிதி திதிதிதி திந்தித்தி திந்திதிதி
தகுகு தகுதகுகு தந்தத்த தந்தகுகு
திந்திதோதி

சகக சககெணக தந்தத்த குங்கெணக
டிடிடி டிடிடிடிடி டிண்டிட்டி டிண்டிடிடி
தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக
என்றுதாளம்

பதலை திமிலைதுடி தம்பட்ட மும்பெருக
அகில நிசிசரர்ந டுங்கக்கொ டுங்கழுகு
பரிய குடர்பழுவெ லும்பைப்பி டுங்கரண
துங்ககாளி

பவுரி இடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு
கவரி இடவிகலை வென்றுச்சி கண்டிதனில்
பழநி மலையின் மிசைவந்திக்கும் இந்திரர்கள்
தம்பிரானே, 46

அரிசன வாடைச் சேர்வை குளித்துப்
பலவித கோலச் சேலை உடுத்திட்
டலர்குழல் கோதிக் கோதி முடித்துச் சுருளோடே

அமர்பொரு காதுக் கோலை திருத்தித்
திருநுதல் நீவிப் பாளித பொட்டிட்
டகில்புழு காரச் சேறு தனத்திட் டலர்வேளின்

சுரத விநோதப் பார்வை மையிட்டுத்
தருணக லாரத் தோடைத ரித்துத்
தொழிலிடு தோளுக் கேறவ ரித்திட் டிளைஞோர்மார்

துறவினர் சோரச் சோரந கைத்துப்
பொருள்கவர் மாதர்க் காசைய வித்தற்
றுயரற வேபொற் பாதமெ னக்குத் தருவாயே

இரியலை வாரிச் சூரரி ரத்தப்
புணரியின் மூழ்கிக் கூளிக ளிக்கக்
கிரணவை வேல்புத் தேளிர்பி ழைக்கத் தொடுவோனே

கெருவித கோலப் பாரத னத்துக்
குறமகள் பாதச் சேகர சொக்கக்
கிளிதெய்வ யானைக் கேபுய வெற்பைத் தருவோனே

பரிமள நீபத் தாரொடு வெட்சித்
தொடைபுனை சேவற் கேதன துத்திப்
பணியகல் பீடத் தோகைம யிற்பொற் பரியோனே

பனிமல ரோடைச் சேலுக ளித்துக்
ககனம ளாவிப் போய்வரு வெற்றிப்
பழநியில் வாழ்பொற் கோமள சத்திப் பெருமாளே. 44

ஆல காலமெ னக்கொலை முற்றிய
வேல தாமென மிக்கவி ழிக்கடை
யாலு மோகம்வி ளைத்துவி தத்துடன் இளைஞோரை

ஆர வாணமெ யிட்டும றித்துவி
கார மோகமெ ழுப்பிய தற்குற
வான பேரைய கப்படு வித்தகி விதமாகச்

சால மாலைய ளித்தவர் கைப்பொருள்
மாள வேசிலு கிட்டும ருட்டியெ
சாதி பேதம றத்தழு வித்திரி மடமாதர்

தாக போகமொ ழித்துநி னைக்கடி
யானென் வேள்விமு கத்தவ முற்றிரு
தாளை நாளும்வ ழுத்திநி னைத்திட அருள்வாயே

வால மாமதி மத்தமெ ருக்கறு
காறு பூளைத ரித்தச டைத்திரு
வால வாயன ளித்தரு ளற்புத முருகோனே

மாய மாறொடு ரக்கரை வெற்றிகொள்
வாலி மார்புதொ ளைத்திட விற்கொடு
வாளி யேவிய மறபுய னச்சுதன் மருகோனே

நாலு வேதந விற்றுமு றைப்பயில்
வீணை நாதனு ரைத்தவ னத்திடை
நாடி யோடுகு றத்தித னைக்கொடு வருவோனே

நாளி கேரம் வருக்கைப ழுத்துதிர்
சோலை சூழ்பழ நிப்பதி யிற்றிரு
ஞான பூரண சத்தித ரித்தருள் பெருமாளே. 45

இத்தா ரணிக்குள்மனு வித்தாய் முளைத்தழுது
கேவிக் கிடந்துமடி மீதிற் றவழ்ந்தடிகள்

தத்தா தனத்தன இட்டே தெருத்தலையில்
ஓடித் திரிந்துநவ கோடிப் ரபந்தகலை

யிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டேடு மெட்டுவர
வாலக் கணங்கள்பயில் கோலப் பெதும்பையர்கள் உடலுறவாகி

இக்கார் சரத்துமத னுக்கே இளைத்துவெகு
வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல

திக்கோடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்கபொருள்
தேடிச் சுகந்தவலை மீதிற் றுயின்றுசுகம்

இட்டா தரத்துருகி வட்டார் முலைக்குளிடை
மூழ்கிக் கிடந்துமய லாகித் துளைந்துசில பிணியதுமூடிச்

சத்தான புத்தியது கெட்டே கிடக்கநமன்
ஓடித் தொடர்ந்துகயி றூடிக் கொளும்பொழுது

பெற்றார்கள் சுற்றியழ உற்றார்கள் மெத்தவழ
ஊருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்கவுயிர்

தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியின்
ஓலைப் பழம்படியி னாலிற் றிறந்ததென எடுமெனவோடி

சட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை
ஏகிச் சடம்பெரிது வேகப் புடஞ்சமய

இட்டே அனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழுவி
நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன்றுனது

சற்போ தகப்பதும முற்றே தமிழ்க்கவிதை
பேசிப் பணிந்துருகு நேசத்தை யின்றுதா — இனிவரவேணும்

தித்தா திரித்திகுட தத்தா தனத்தகுத
தாகத் தனந்ததன தானத் தனந்ததன

செச்சே செகுச்செகுகு தித்தா திமித்ததிகு
தாதத் தசெந்திகுத தீதத் தசெந்தரிக

தித்தா கிடக்கணக டக்கா குதக்குகுகு
தோதக் கணங்கணக கூகுக் கிணங்கிணென — ஒருமயிலேறித்

திட்டே ரதத்தசுரர் பட்டே விழப்பொருது
வேலைத் துளைந்துவரை ஏழைப் பிளந்துவரு

சித்தா பரத்தமரர் கத்தா குறத்திமுலை
மீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் கதம்பமணி

சுத்தா உமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தகுரு
நாதக் குழந்தையென வோடிக் கடம்பமலர் — அணிதிருமார்பா

மத்தா மதக்களிறு பிற்றா னுதித்தகுக
னேதத் திலங்கையினி லாதிக் கமுண்டதொரு

முட்டா ளரக்கர்தலை இற்றே விழக்கணைக
ளேதொட் டகொண்டலுரு வாகிச் சுமந்ததிக

மட்டார் மலர்க்கமல முற்றா சனத்திருவை
மார்பிற் புணர்ந்தரகு ராமற்கு மன்புடைய மருமகனாகி

வற்றா மதுக்கருணை உற்றே மறைக்கலைகள்
ஓதித் தெளிந்துதமிழ் சோதித் தலங்கலணி

அத்தா பரத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
ஆகிப் ரபந்தமணி வேல்தொட் டமைந்தபுய

வர்க்கா மருப்புழுகு முட்டா திருப்பழநி
வாழ்வுக் குகந்தடிய ராவிக்குள் நின்றுலவி வருபெருமாளே. 46.

இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென
உருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர
இரதிபதி கணைகளொரு நாலேவ விருதுகுயி லதுகூவ

எழுகடலின் முரசினிசை வேயோசை விடையின்மணி
இசைகுறுகி இருசெவியு ளூராச முறுவதென
இகல்புரியமதனகுருவோராதஅனையர்கொடு வசைபேச

அரஹரென வனிதைபடு பாடோத அரிதரிது
அமுதமயி லதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவள்
அவசமுற அவசமுற ஆரோமல் தரவுமிக மெலிவாளுள்

அருதியிவள் தலையில்விதி ஆனாலும் விலகரிது
அடிமைகொள உனதுபர மாருத ஒருதனிமை
அவளையணை தரவினிதி ஞெகாரபரியின்மிசைவருவாயே

நிரைபரவி வரவரையு ளோர்சீத மருதினொடு
பொருசகடு உதையதுசெய் தாமாய மழைசொரிதல்
நிலைகுலையமலைகுடையதாவேகொள்கரகமலன்மருகோனே

நிருமலிய திரிநயனி வாள்வீச வருகுமரி
கவுரிபயி ரவியரவ பூணரி திரிபுவனி
நிபுடமலைஅரசனருள்வாழ்வானபுரணவுமைஅருள்பாலா

பரவைகிரி அசுரர்திரள் மாசேனை தவிடுபொடி
படவமரர் துயரகல மேலேவி அமர்பொருத்
பதுமகர தலமுருக நால்வேத கரரணிக மயில்வீரா

பளிதம்ருக மதகளப சேருர வளருமுலை
வனிதைகுற மகள்மகிழும் லீலாவி தரமதுர
பனுவல்தரு பழநிவரு கோலாகலா வமரர் பெருமாளே.

இலகிய களபசு கந்த வாடையின்
ம்ருகமத மதனைம கிழ்ந்து பூசியெ
இலைசுருள் பிளவைய ருந்தி யேயதை இதமாகக்

கலவியி லவரவர் தங்கள் வாய்தனில்
இடுபவர் பலபல சிந்தை மாதர்கள்
கசனையை விடுவது மெந்த நாளது பகர்வாயே

சிலைதரு குறவர்ம டந்தை நாயகி
தினைவன மதனிலு கந்தநாயகி
திரள்தன மதனில ணைந்த நாயக சிவலோகா

கொலைபுரி அசுரர்கு லங்கள் மாளவெ
அயிலயி லதனையு கந்த நாயக
குருபர பழநியி லென்று மேவிய பெருமாளே. 48.

உயிர்க்கூடு விடுமளவு முமைக்கூடி மருவுதொழில்
ஒருக்காலு நெகிழ்வதிலை எனவேசூள்

உரைத்தேமுன் மருவினரை வெறுத்தேம திரவியம
துடைத்தாய்பின் வருகுமவர் எதிரேபோய்

பயிற்பேசி இரவுபகல் அவர்க்கான பதமைபல
படப்பேசி உறுபொருள்கொள் விலைமாதர்

படப்பார வலைபடுதல் தவிர்த்தாள மணிபொருவு
பதத்தாள மயிலின்மிசை வரவேணும்

தயிர்ச்சோர னெனுமவுரை வசைக்கோவ வனிதையர்கள்
தரத்தாடல் புரியுமரி மருகோனே

தமிழ்க்காழி மருதவன மறைக்காடு திருமருகல்
தநுக்கோடி வருகுழகர் தருவாழ்வே

செயிற்சேல்வி னுடுவினெடுபொரப்போய்விமமர்பொருது
செயித்தோடி வருபழநி அமர்வோனே

தினைக்காவல் புரியவல குறப்பாவை முலைதழுவு
திருத்தோள அமரர்பணி பெருமாளே.49.

ஓடிஓடி அழைத்து வரச்சில
சேடிமார்கள் பசப்ப அதற்குமுன்
ஓதி கோதி முடித்த விலைச்சுருள் அதுகோதி

நீடு வாச நிறைத்த அகிற்புழு
கோட மீது திமிர்த்து தனத்தினில்
நேச மாகி அணைத்த சிறுக்கிகள் உறவாமோ

நாடி வாயும் வயற்றலை யிற்புனல்
ஓடை மீதி னிலத்த திவட்கையின்
நாத கீத மலர்த்துளி பெற்றளி இசைபாடும்

கோடு லாவி யமுத்துநி ரைத்தவை
காவுர் நாட தனிற்பழ நிப்பதி
கோதி லாத குறத்திய ணைத்தருள் பெருமாளே.(50)

கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிலிற்
ப்ரமரத் தையுடற் பொறியிட் டுமடுக்
கமலத் தைமலர்த் திவிடத் தையிரப் பவனாணைக்

கருதிச் சருவிக் கயலைக் கயமுட்
படுவித் துழையைக் கவனத் தடையிக்
கணையைக் கடைவித் துவடுத் தனையுப் பினில்மேவி

அடலைச் செயல்சத் தியையக் கினியிற்
புகுவித் துயமப் ப்ரபுவைத் துகைவித்
தரிகட் கம்விதிர்த் துமுறித் துமதித் தசகோரம்

அலறப் பணிரத் னமணிக் குழையைச்
சிலுகிட் டுமையிட் டொளிவிட் டுமருட்
டுதலுற் றபொறிச் சியர்கட் கடையிற் படுவேனோ

சடிலத் தவனிட் டவிசிட் டகுலத்
தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்
தகருத் ரஜன்மப் பெயர்செப் பியிடப் பரிவாலே

சனகர்க் குமகஸ்த் யபுலஸ்த் யசனற்
குமரர்க் குமநுக் க்ரகமெய்ப் பலகைச்
சதுபத் துநவப் புலவர்க் கும்விபத் தியில்ஞான

படலத் துறுலக் கணலக் யதமிழ்த்
த்ரயமத் திலகப் பொருள்வ்ருத் தியினைப்
பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகசற் குருநாதா

பவளக் கொடிசுற் றியபொற் கமுகிற்
றலையிற் குலையிற் பலமுத் துதிர்செய்ப்
பழநிப் பதிவெற் பினில்நற் குமரப் பெருமாளே 51

கதியைவி லக்கு மாதர்கள் புதிநவ ரத்ந பூஷண
கனதன வெற்பு மேல்மிகு மயலான

கவலைப னத்த ளுகிலும் உனதுப்ர சித்த மாகிய
கனதன மொத்த மேனியும் முகமாறும்

அதிபல வஜ்ர வாகுவும் அயில்நுனை வெற்றி வேலதும்
அரவுபி டித்த தோகையும் உலகேழும்

அதிரவ ரற்று கோழியும் அடியர்வ ழுத்தி வாழ்வுறும்
அபிநவ பத்ம பாதமும் மறவேனே

இரவிகு லத்தி ராசத மருவியெ திர்த்து வீழ்கடு
ரணமுக சுத்த வீரிய குணமான

இளையவ னுக்கு நீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வுற
இதமொட ளித்த ராகவன் மருகோனே

பதினொரு ருத்தி ராதிகள் திகழுவி ளக்கு மாளிகை
பரிவொடு நிற்கு மீசுர சுரலோக

பரிமள கற்ப காடவி வரியளி சுற்று பூவுதிர்
பழநிம லைக்குள் மேவிய பெருமாளே. 52

கனக கும்பமி ரண்டு நேர்மலை
எனநெ ருங்குகு ரும்பை மாமணி
கதிர்சி றந்தவ டங்கு லாவிய முந்துகூதம்

கடையில் நின்றுப ரந்து நாடொறும்
இளகி விஞ்சியெ ழுந்த கோமள
களப குங்கும கொங்கை யானையை இன்பமாக

அணைவ ருங்கொளு மென்று மேவிலை
இடும டந்தையர் தந்த தோதகம்
அதின்ம ருண்டுது வண்டு பாயலில் ணைந்துசோர

அதிவி தங்கொளு மின்ப சாகர
முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சை யேயொழி
அருப தங்கதி எம்பி ரானருள் தந்திடாதோ

தன தனந்தன தந்த னாவென
டிகுகு டிங்குகு டிங்கு பேரிகை
தகுதி திந்திகு திந்த தோவென உந்துதாளம்

தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென
முழவு டுண்டுடு டுண்டு டூவென
தருண கிண்கிணி கிண்கி ணாரமு முந்தவோதும்

பணிப தங்கய மெண்டி சாமுக
கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை
பதறி நின்றிட நின்று தோதக என்றுதோகை

பவுரி கொண்டிட மண்டி யேவரு
நிசிச ரனகிளை கொன்ற வேலவ
பழநி யங்கிரி யின்கண் மேவிய தம்பிரானே. 53

சகடத்திற் குழைவிட் டெற்றிக்
குழலுக்குச் சரம்வைத் தெற்றிப்
புளகித்துக் குவளைக் கட்பொற்
கணையொத்திட் டுழலச் சுத்தித்
தரளப்பற் பவளத் தொட்டக்
களபப்பொட் டுதலிட் டத்திக் குவடான

தனதுத்திப் படிகப் பொற்பிட்
டசையப் பெட் பசளைத் துப்புக்
கொடியொத்திட் டிடையிற் பட்டைத்
தகையிற்றெட் டுகளப் பச்சைச்
சரணத்துக் கியலச் சுற்றிச்
சுழலிட்டுக் கடனைப் பற்றிக் கொளுமாதர்

சுகமுற்றுக் கவலைப் பட்டுப்
பொருள் கெட்டுக் கடைகெட் டுச்சொற்
குளறிட்டுத் தடிதொட் டெற்றிப்
பிணியுற்றுக் கசதிப் பட்டுச்
சுகதுக்கத் திடர்கெட் டுற்றுத்
தளர்பட்டுக் கிடைபட் டுப்பிக் கிடைநாளில்

சுழலச்சக் கிரியச் சுற்றிட்
டிறுகக்கட் டுயிரைப் பற்றிக்
கொளுகப் பற் பலரைக் கட்டிக்
கரம்வைத்துத் தலையிற் குத்திச்
சுடுகட்டைச் சுடலைக் காட்டைக்
கிரையிட்டுப் பொடிபட் டுக்கிச் சடமாமோ

திகுடத்திக் குகுடட் டுட்டுட்
டமடட்டட் டமடட் டிக்குட்
டிமிடிட்டிட் டிமிடிட் டிக்குத்
தொகுதொக்குத் தொகுதத் தொக்குச்
செகணக்கச் செகணச் செக்குத்
தகுடத்தத் தகுடத் தட்டுட் டிடிபேரி

திமிலைக்கைத் துடிதட் டெக்கைப்
பகடிட்டுப் பறையொத் தக்கட்
டிகையெட்டுக் கடல்வற் றித்தித்

தரவுக்கக் கிரியெட் டுத்தைத்
தியருக்குச் சிரமிற் றுட்கச்
சுரர்பொற்புச் சொரியக் கைத்தொட் டிடும்வேலா

பகலைப்பற் சொரியத் தக்கற்
பதிபுக்கட் டழலிட் டுத்திட்
புரமட்கிக் கழைவிற் புட்பச்
சரனைச்சுட் டயனைக் கொத்திப்
பரிவுக்கொட் பரமர்க் குச்சற்
குருவொத்துப் பொருளைக் கற்பித் தருள்வோனே

பவளப்பொற் கிரிதுத் திப்பொற்
றனகொச் சைக் கிளிசொற் பற்றிப்
பரிவுற்றுக் கமலப் திட்பத்
திகழ்பற்றிப் புணர்சித் ரப்பொற்
படிகத்துப் பவளப் பச்சைப்
பதமுத்துப் பழநிச் சொக்கப் பெருமாளே. (54)

சிந்துர கூரம ருப்புச் செஞ்சரி
செங்கைகு லாவன டித்துத் தென்புற
செண்பக மாலைமு டித்துப் பண்புள தெருவூடே

சிந்துகள் பாடிமு ழக்கிச் செங்கயல்
அம்புகள் போலவி ழித்துச் சிங்கிடை
செம்பவ ளாடைது லக்கிப் பொன்பறி விலைமாதர்

வந்தவ ராரென ழைத்துக் கொங்கையை
அன்புற மூடிநெ கிழ்த்திக் கண்பட
மஞ்சணி ராடிமி னுக்கிப் பஞ்சணை தனிலேறி

மந்திர மோகமெ மூப்பிக் கெஞ்சிட
முன்றலை வாயில டைத்துச் சிங்கிகொள்
மங்கைய ராசைவி லக்கிப் பொன்பதம் அருள்வாயே

இந்திர நீலவ னத்திற் செம்புவி
அண்டக டாகம ளித்திட் டண்டர்கள்
எண்படு சூரைய ழித்துக் கொண்டருள் ஒருபேடி

இன்கன தேரைந டத்திச் செங்குரு
மண்டல நாடும ளித்துப் பஞ்சவர்
இன்புறு தோழ்மை யுடைக்கத் தன்திரு மருகோனே

சந்திர சூரியர் திக்கெட் டும்புகழ்
அந்தமில் வாழ்வது பெற்றுத் தங்கிய
சங்கர னூர்செவி புக்கப் பண்பருள் குருநாதா

சம்ப்ரம மானகு றத்திக் கின்புறு
கொங்கையின் மேவுச மர்த்தச் சுந்தர
தண்டமிழ் சேர்பழ நிக்குட் டங்கிய பெருமாளே. 55

சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக் கணப்பறையு
மொகுமொகென அதிரவுட னெட்டிப் பிடித்துமுடி
சிறுகயிறு நெடிதுகொடு கட்டிட் டிழுக்கவினி
அணுகாதே

சிலதமர்க ளூறவுகிளை கத்திப் பிதற்றியெடு
சுடலைதனி லிடுகனலை இட்டுக் கொளுத்துபுனல்
திரைகடலில் முழுகெனவு ரைக்கப் பவக் குடிலை
ஒழியாதே

மறைமுறையி னிறுதிநிலை முத்திக்கிசைத்தபடி
உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுக் குணத்திரயம்
வழிபடவும் நினதடிமை இச்சைப் படுத்துவதும்
ஒருநாளே

வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க நிர்த்தமிட
ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத் தொடைக்கிசைய
மனமகிழ இனியமொழி செப்பிச் சிவத்தபதம்
அருள்வாயே

நறையிதழி அறுகுபல புட்பத் திரட்களொடு
சிறுபிறையு மரவுமெழி லப்புத் திருத்தலையில்
நளிளமுற அணிசடையர் மெச்சிப் ரியப்படவு
மயிலேறி

நவநதிகள் குமுகுமென வெற்புத் திரட்சுழல
அகிலமுத லெழுபுவன மெத்தத் திடுக்கிடவும்
நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத் துரத்திவரு
முருகோனே

குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப் படக்குடிலில்
மலையிலெழு தினை யிதணில் வைத்துச் சிறுக்கியிரு
குவிமுலையு மணியிடையுமெச்சிப் புணர்ச்சிசெயு
மணவாளா

குறுமுனிவ னிருபொழுது மர்ச்சித்து முத்திபெற
அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத் தமிழ்க்கினிய
குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத் தனிற் றிகழு
பெருமாளே. 56.

ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடிவானிந்து கதிரி லாத
நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி

நாவினப ரசம தான ஆநந்த அருவி பாய
நாதங்க ளொடுகு லாவி விளையாடி

ஊனங்க ளுயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவிலாமல்
ஓமங்கி உருவ மாகி இருவோரும்

ஓரந்த மருவிஞான மாவிஞ்சை முதுகினேறி
லோகங்கள் வலமதாட அருள்தாராய்

தேனங்கொ ளிதழி தாகி தாரிந்து சலில வேணி
சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாது

சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன சோதி
சேர்பங்கி னமல நாதன் அருள்பாலா

கானங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடிய நீல
காடந்த மயிலிலேறு முருகோனே

காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ ணமளி சேர்வை
காணெங்கள் பழநி மேவு பெருமாளே. 57.

தலைவலி மருத்திடு காமாலை சோகைசுரம்
விழிவலி வறட்சூலை காயாசு வாசம்வெகு
சலமிகு விஷப்பாக மாயாவி காரபிணி அணுகாதே

தலமிசை அதற்கான பேரோடு கூறியிது
பரிகரி எனக்காது கேளாது போலுமவர்
சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொலீரெனவும்விதியாதே

உலைவற விருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்
வகைவகை எடுத்தேதொ டாமாலி காபரணம்
உனதடி யினிற்சூட வேநாடு மாதவர்கள் இருபாதம்

உளமது தரித்தேவி ஞவோடு பாடியருள்
வழிபட எனக்கேத யாவோடு வாழவருள்
உரகமதெடுத்தாடு மோகார வாசிமிசை வரவேணும்

அலைகட லடைத்தேம காகோர ராவணனை
மணிமுடி துணித்தாவி யேயான சானகியை
அடலுடனழைத்தேகொள்மாயோனைமாமனெனுமருகோனே

அறுகினை முடித்தோனை ஆதார மானவனை
மழுவுழை பிடித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்
அவைதனில் நடித்தோனைமாதாதையேயெணவும்வருவோனே

பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை
இருசர ணவித்தார வேலாயு தாவுயர்செய்
பரண்மிசை குறப்பாவை தோள்மேவ மோகமுறு மணவாளா

பதுமவ யலிற்பூக மீதேவ ரால்கள்குதி
வருபுனல் பெருக்காறு காவேரி சூழவளக்கு
பழநிவரு கற்பூர கோலாக லாவமரர் பெருமாளே. 58

நிகமமெனி லொன்று மற்று நாடொறு
நெருடுகவி கொண்டு வித்தை பேசிய
நிழலர்சிறு புன்சொல் கற்று வீறுள பெயர்கூறு

நெளியமுது தண்டு சத்ர சாமரம்
நிபிடமிட வந்து கைக்கு மோதிரம்
நெடுகியதி குண்ட லப்ர தாபமும் உடையோராய்

முகமுமொரு சம்ப மிக்க நூல்களும்
முதுமொழியும் வந்தி ருக்கு மோவெனில்
முடிவிலவை ஒன்று மற்று வேறொரு நிறமாகி

முறியுமவர் தங்கள் வித்தை தானிது
முடியவுனை நின்று பத்தி யால்மிக
மொழியும்வளர்செஞ்சொல்வர்க்கமேவர அருள்வாயே

திகுதிகென மண்ட விட்ட தீயொரு
செழியனுடல் சென்று பற்றி யாருகர்
திகையினமண் வந்து விட்ட போதினும் அமையாது

சிறியசர பங்க யத்து நீரொரு
தினையளவு சென்று பட்ட போதினில்
தெளியவுடன் வென்றி விட்ட மோழைகள் கழுவேற

மகிதலம ணைந்த அத்த மாதரை
வரைவறம ணந்து நித்த நீடருள்
வகைதனைய கன்றி ருக்கு மூடனை மலரூபம்

வரவரம ணந்தி கைத்த பாவியை
வழியடிமை கொண்டு மிக்க மாதவர்
வளர்பழநி வந்த கொற்ற வேலவ பெருமாளே. 59.

நெற்றிவெ யர்த்துளி துளிக்க வேயிரு
குத்துமுலைக்குட மசைத்து வீதியில்
நிற்பவர் மைப்படர் விழிக்க லாபியர் மொழியாலே

நித்தம யக்கிகள் மணத்த பூமலர்
மெத்தைதனையில் வைத்ததி விதத்தி லேயுடல்
நெட்டிவ ரத்தொழில் கொடுத்து மேவியும் உறவாடி

உற்றவ கைப்படி பொருட்கள் யாவையு
மெத்தவு நட்பொடு பறித்து நாடொறும்
உற்பன வித்தைகள் தொடுக்கு மாதர்கள் உறவாமோ

உச்சித மெய்ப்புற அனைத்த யாவுடன்
மெய்ப்படு பத்தியி னிணக்க மேபெற
உட்குளிர் புத்தியை எனக்கு நீதர வருவாயே

கற்றதமிழ்ப்புல வனுக்கு மேமகிழ்
வுற்றொரு பொற்கொடி களிக்க வேபொரு
கற்பனை நெற்பல அளித்த காரணன் அருள்பாலா

கற்பக கர்க்களி றளித்த மாதனை
பொற்புய மைப்புயல் நிறத்த வானவர்
கட்கிறை உட்கிட அருட்கரு பாகர எனநாளும்

நற்றவ ரர்ச்சனை இடத்த யாபர
வத்துவெ னப்புவி இடத்தி லேவளர்
நத்தணி செக்கரன் மகிழ்ச்சி கூர்தரு மருகோனே

நட்டுவர் மத்தள மிலக்க மாமென
மைக்குல மெத்தவு முழக்க மேதரு
நற்பழ நிப்பதி செழிக்க மேவிய பெருமாளே. 60

பஞ்ச பாதகன் பாவிமுழு மூடன்வெகு
வஞ்ச லோபியன் சூதுகொலை காரன்மதி
பண்கொ ளாதவன் பாவகட லூடுநுழை பவுஷாசா

பங்கன் மோகியம் பர்ழ்நரகில் வீழவுறு
பெண்டிர் வீடுபொன் தேடிநொடி மீதில்மறை
பஞ்ச மாமலம் பாசமொடு கூடிவெகு சதிகாரர்

அஞ்சு பூதமுண் டாகடிய கோரரிவர்
தங்கள் வாணிடங் காரியம லாமலருள்
அன்பர் பாலுடன் கூடியறி யாதபுகழ் அடியேனை

அண்டர் மாலயன் தேடியறி யாதவொளி
சந்த்ர சேகரன் பாவைவிளை யாடுபடி
கந்த நாடுடன் கூடிவிளை யாடவருள் புரிவாயே

வஞ்ச மாசுரன் சேனைகட லோடுகுவ
டுண்க வேயினன் போலவொளிர் வேலைவிடு
வண்கை யாடகம்பேடுதொடையாடுமுடி முருகோனே

மங்கை மோகசிங் காரரகு ராமரிட
தங்கை சூலியங் காளியெமை ஈனுபுகழ்
மங்க ளாயிசந் தானசிவ காமியுமை அருள்பாலா

கொஞ்சு மாசுகம் போலமொழி நீலவிழி
பெண்கள் நாயகந் தோகைமயில் போலிரச
கொங்கைமால்குறம்பாவையவல்தீரவர அணைவோனே

கொண்டல் சூழுமஞ் சோலைமலர் வாவிகயல்
கந்துபாயநின் றுடுதுவர் பாகையுதிர்
கந்தி யோடகஞ் சேர்பழநி வாழ்குமர பெருமாளே.

பெரியதோர் கரியிரு கொம்பு போலவெ
வடிவமார் புளகித கும்ப மாமுலை
பெருகியே ஒளிசெறி தங்க வாரமு மணியான

பிறையதோ வெனுநுதல் துங்க மீறுவை
அயிலதோ வெனுமிரு கண்க ளாரவெ
பிறகெலாம் விழுகுழல் கங்கு லாரவெ வருமானார்

உரியதோர் பொருள்கொடு வந்த பேர்களை
மனையிலே வினவியெ கொண்டு போகியெ
உளவிலே மருவிய வஞ்ச மாதர்கள் மயலாலே

உருகியே உடலற வெம்பி வாடியெ
வினையிலே மறுகியெ நொந்த பாதகன்
உனதுதாள் தொழுதிட இன்ப ஞானம தருள்வாயே

அரியதோ ரமரர்க ளண்ட மேறவெ
கொடியதோ ரசுரர்க ளங்க மாளவெ
அடலதோ டமர்புரி கின்ற சூரிய வடிவேலா

அரகரா எனமிக அன்பர் சூழவெ
கடியதோர் மயில்மிசை அன்றை ஏறியெ
அவனியோர் நொடிவரு கின்ற காரண மூருகோனே

பரியதோர் கயிறனை கொண்டு வீசவெ
உறியதோய் தயிர்தனை உண்டு நாடியெ
பரியதோள் கெடவரு கொண்ட மாயவன் மருகோனே

பரமா நதிபுடை கொண்ட ணுவவெ
வனசமா மலரினில் வண்டு லாவவெ
பழநிமா மலைதனி லென்று மேவிய பெருமாளே. 62.

மலரணி கொண்டைச் சொருக்கி லேயவள்
சொலுமொழி இன்பச் செருக்கி லேகொடு
மையுமடர் நெஞ்சத் திருக்கி லேமுக மதியாலே

மருவுநி தம்பத் தடத்தி லேநிறை
பரிமள கொங்கைக் குடத்திலேமிக
வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேவிழி வலையாலே

நிலவெறி அங்கக் குலுக்கி லேயெழில்
வளைபுனை செங்கைக் கிலுக்கி லேகன
நிதிபறி அந்தப் பிலுக்கி லேசெயும் ஒயிலாலே

நிதமிய லுந்துர்க் குணத்திலேபர
வசமுட னன்புற் றிணக்கி லேயொரு
நிமிஷமி ணங்கிக் கணத்தி லேவெகு மதிகேடாய்

அலையநி னைந்துற் பனத்தி லேயனு
தினமிகு மென்சொற் பனத்தி லேவர
அறிவும ழிந்தற் பனத்தி லேநிதம் உலைவேனோ

அசடனை வஞ்சச் சமர்த்த னாகிய
கசடனை உன்சிற் கடைக்க ணாடியும்
அலர்கொடுநின்பொற் பதத்தையேதொழ அருள்தாராய்

பலபல பைம்பொற் பதக்க மாரமும்
அடிமைசொ லுஞ்சொற் றமிழ்ப்ப னீரொடு
பரிமள மிஞ்சக் கடப்ப மாலையும் அணிவோனே

பதியினில் மங்கைக் கதித்த மாமலை
யொடுசில குன்றிற் றரித்து வாழ்வுயர்
பழனியி லன்புற்றிருக்கும் வானவர் பெருமாளே. 63.

முகைமுளரி ப்ரபைவீசும் எழில்கனக மலைபோலு
முதிர்விளி தனபார மடவார்தோள்

முழுகியமி ழநுபோக விழலனென உலகோர்கள்
மொழியுமது மதியாது தலைகீழ்வீழ்ந்

தகமகிழ விதமான நகையமுத மெனவூறல்
அசடரக மெழவாகி மிகவேயுண்

டழியுமொரு தமியேனு மொழியுமுன திருதாளின்
அமுதுபரு கிடஞானம் அருளாயோ

மகரமெறி திரைமோது பகரகடல் தட்வாரி
மறுகுபுனல் கெடவேலை விடுவோனே

வரிசையவுண் மகசேனை யுகமுடிய மயிலேறி
வருபனிரு கரதீர முருகோனே

பகர்வரிய ரெனலாகு முனைமகொழுந ருளமேவு
பரமகுரு வெனநாடும் இளையோனே

பணிலமணி வெயில்வீசு மணிசிகர மதிசூடு
பழநிமலை தனில்மேவு பெருமாளே. (64)

முதிர உழையை வனத்தில் முடுகி வடுவை அழித்து
முதிர கயல்கள் கயத்தி னிடையோடி

முரண வளரும் விழிக்குள் மதன விரகு பயிற்றி
முறைமை கெடவு மயக்கி வருமாதர்

மதுர அமுத மொழிக்கு மகுட களப முலைக்கும்
வலிய அடிமை புகுத்தி விடுமாய

மனதை உடைய அசட்டு மனிதன் முழுது புரட்டன்
மகிழ உனது பதத்தை அருள்வாயே

சதுரன் வரையை எடுத்த நிருத னுடலை வதைத்தொர்
சகடு மருத முதைத்த தகவோடே

தழையு மரமு நிலத்தில் மடிய அமரை விளைத்த
தனுவை உடைய சமர்த்தன் மருகோனே

அதிர முடுகி எதிர்த்த அசுர ருடலை வதைத்தும்
அமரர் சிறையை விடுத்தும் வருவோனே

அரிய புகழை அமைத்த பெரிய பழநி மலைக்குள்
அழகு மயிலை நடத்து பெருமாளே (65)

முத்துக்குச் சிட்டுக் குப்பிமு
டித்துச் சுக் கைப்பிற் சுற்றியு
முற்பக்கத் திற்பொற் புற்றிட நுதல்மீதே

முக்யப்பச் சைப்பொட் டிட்டணி
ரத்னச்சுட் டிப்பொற் பட்டிவை
முச்சட்டைச் சித்ரக் கட்டழ கெழிலாடத்

தித்திக்கச் சொற்சொற் றுப்பிதழ்
நச்சுக்கட் கற்புச் சொக்கியர்
செப்புக்கொக் கக்கச் சுப்பெறு தனமேரு

திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல
லச்சைக்குட் பட்டுத் தொட்டுயிர்
சிக்கிச்சொக் கிக்கெட் டிப்படி உழல்வேனோ

மெத்தத்துக் கத்தைத் தித்தியி
னிச்சித்தத் திற்பத் தத்தொடு
மெச்சிச்சொர்க் கத்திற் சிற்பரம் அருள்வாயே

வித்தைக்குக் கர்த்துத் தற்பர
முக்கட்சித் தர்க்குப் புத்திர
விச்சித்ரச் செச்சைக் கத்திகை புனைவோனே

நித்யக்கற் பத்திற் சித்தர்கள்
எட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்
நிஷ்டைக்கற் பத்துப் பத்தர்கள் அமரோரும்

நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடு
முற்றத்துற் றர்ச்சிக் கப்பழ
நிக்குட்பட் டத்துக் குற்றுறை பெருமாளே. (66)

முருகுசெறி குழலவிழ முலைபுளக மெழநிலவு
முறுவல்தர விரகமெழ அநுராகம்

முதிரவச மறவிதரி எழுகைவளை கலகலென
முகநிலவு குறுவெயர்வு துளிவீச

அருமதுர மொழிபதற இதழமுது பருகிமிக
அகமகிழ இருகயல்கள் குழையேற

அமளிபடு மமளிமல ரணையின்மிசை துயிலுகினும்
அலர்கமல மலரடியை மறவேனே

நிருதரொடு வருபரியும் அடுகரியும் ரதநிரையும்
நெறுநெறென முறியவிடும் வடிவேலா

நிகழகள சகளகுரு நிருபகுரு பரகுமர
நெடியநெடு ககனமுக டுறைவோனே

வருமருவி நவமணிகள் மலர்கமுகின் மிசைசிதற
மதுவினிரை பெருகுவளி மலைமீதே

வளர்குறவர் சிறுமியிறு வளர்தனமு மிருபுயமு
மருவிமகிழ் பழநிவரு பெருமாளே. (67)

மூலங்கிள ரோருரு வாய்நடு
நாலங்குல மேனடு வேரிடை
மூள்பிங்கலை நாடியொ டோடிய முதல்வோர்கள்

மூணும்பிர காசம தாயொரு
சூலம்பெற வோடிய வாயுவை
மூலந்திகழ் தூண்வழி யேயள விடவோடி

பாலங்கிள ராறுசி காரமொ
டாருஞ்சுட ராடுப ராபர
பாதம்பெற ஞானச தாசிவ மதின்மேவிப்

பாடுந்தொனி நாதமு நூபுரம்
ஆடுங்கழ லோசையி லேபரி
வாகும்படி யேயடி யேனையும் அருள்வாயே

சூலங்கலை மான்மழு வோர்துடி
வேதன்தலை யோடும ராவிரி
தோடுங்குழை சேர்பர னார்தரு முருகோனே

சூரன்கர மார்சிலை வாளணி
தோளுந்தலை தூள்பட வேயவர்
சூளுங்கெட வேல்விடு சேவக மயில்வீரா

காலின்கழ லோசையு நூபுர
வார்வெண்டைய ஓசையு மேயுக
காலங்களி னோசைய தாநட மிடுவோனே

கானங்கலை மான்மக ளார்தமை
நாணங்கெட வேயணை வேள்பிர
காசம்பழ னாபுரி மேவிய பெருமாளே. 68.

வாதம் பித்தமி டாவயி றீளைகள்
சீதம் பற்சளி சூலைம கோதர
மாசங் கட்பெரு மூலவி யாதிகள் குளிர்காசம்

மாறுங் கக்கலொ டேசில நோய்பிணி
யோடுந் தத்துவ காரர்தொ ணூறறு
வாருஞ் சுற்றினில் வாழ்சதி காரர்கள் வெகுமோகர்

சூழ்துன் சித்ரக பாயையு வாசைகொ
டேதுஞ் சற்றுண ராமலெ மாயைசெய்
சோரம் பொய்க்குடி லேசுக மாமென இதில்மேவித்

தூசின் பொற்சர மோடுகு லாயுல
கேழும் பிற்பட வோடிடு மூடனை
தூவஞ் சுத்தடி யாரடி சேரநின் அருள்தாராய்

தீதந் தித்திமி தீதக தோதிமி
டுடுண் டுட்டுடு டுடுடு டுடுடு
சேசெஞ் செக்கெண தோதக தீகுட வெனபேரி

சேடன் சொக்கிட வேலைக டாகமெ
லாமஞ் சுற்றிட வேயச ரார்கிரி
தீவும் பொட்டெழ வேயனல் வேல்விடு மயில்வீரா

வேதன் பொற்சிர மீதுக டாவிந
லீசன் சற்குரு வாயவர் காதினில்
மேவும் பற்றிலர் பேறரு ளோதிய முருகோனே

வேஷங் கட்டியு மேகிம காவளி
மாலின் பித்துற வாகிவி ணோர்பணி
வீரங் கொட்பழ னாபுரி மேவிய பெருமானே. 69

விதமி சைந்தினி தா மலர் மாலைகள்
குழல ணிந்தநு ராகமு மேசொலி
விதர ணஞ்சொலி வீறுக ளேசொலி மகிழ்வாக

விரிகு ரும்பைக ளாமென வீறிய
கனக சம்ப்ரம மேருவ தாமதி
விரகி மொங்கிய மாமுலை யாலெதிர் அமராடி

இதமி சைந்தன மாமென வேயின
நடைந டந்தவர் வீதியி லேவர
எவர்க ளுஞ்சித மால்கொளு மாதர்கண் வலையாலே

எனது சிந்தையும் வாடிவி டாவகை
அருள்பு ரிந்தழ காகிய தாமரை
இருப தங்களி னுலெனை யாள்வதும் ஒருநாளே

மதமி சைந்தெதிர் தாரக சூரனை
உடலி ரண்டுகு ருய்விழ வேசின
வடிவு தங்கிய வேலினை யேவிய முருகோனே

மதுர இன்சொலி மாதுமை நாரணி
கவுரி அம்பிகை யாமளை பார்வதி
மவுன சுந்தரி காரணி யோகினி சிறியோனே

பதமி சைந்தெழு லோகமு மேவலம்
நொடியில் வந்திடு மாமயில் மீதொரு
பவனி வந்தக்ரு பாகர சேவக விறல்வீரா

பருதி யின்ப்ரபை கோடிய தாமெனும்
வடிவு கொண்டருள் காசியின் மீறிய
பழநி யங்கிரி மீதினில் மேவிய பெருமாளே. 70

அருத்தி வாழ்வொடு தனகிய மனைவியும் உறவோரும்
அடுத்த பேர்களு மிதமுறு மகவொடு வளநாடும்

தரித்த வூருமெ யெனமன நினைவது நினையாதுன்
தனைப்ப ராவியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே

எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக உபதேசம்
இசைத்த நாவின இதணுறு குறமகள் இருபாதம்

பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானை
பதிக்கொ ளாறிரு புயபழ நியிலுறை பெருமாளே 71

அறமிலா நிலைகற்று கொடியவேல் விழிவிட்டு
ளறிவுதா னறவைத்து விலைபேசி

அமளிமீ தினில்முத்து பவளவா யமுதத்தை
அதிகமா வுதவிக்கை வளையாலே

உறவினா லுடலத்தை இறுகவே தழுவிக்கொ
ளுலையிலே மெழுகொத்த மடவாரோ

டுருகியே வருபெற்றி மதனநா டகபித்தும்
ஒழியுமா றொருமுத்தி தரவேணும்

மறவர்மா தொருரத்ந விமலகோ கநகத்தி
மயிலனாள் புணர்செச்சை மணிமார்பா

மருள்நிசா சரன்வெற்பி லுருகிவீழ் வுறமிக்க
மயிலிலே றியவுக்ர வடிவேலா

பறைகள்பே ணியருத்ரி கரியகா ளகத்தி
பரமர்பா லுறைசத்தி எமதாயீ

பழையபார் வதிகொற்றி பெரியநா யகிபெற்ற
பழநிமா மலையுற்ற பெருமாளே. 72

இலகுகனி மிஞ்சு மொழியிரவு துஞ்சு
மிருவிழியெ னஞ்சு முகமீதே

இசைமுரல்சு ரும்பு மிளமுலைய ரும்பும்
இலகியக ரும்பு மயலாலே

நிலவிலுடல் வெந்து கரியஅல மந்து
நெகிழுமுயிர் நொந்து மதவேளால்

நிலையழியு நெஞ்சி லவர்குடி புகுந்த
நினைவொடுமி றந்து படலாமோ

புலவினைய ளைந்து படுமணிக லந்து
புதுமலர ணிந்த கதிர்வேலா

புழுகெழும ணந்த குறமகள்கு ரும்பை
பொரமுகையு டைந்த தொடைமார்பா

பலநிறமி டைந்த விழுசிறைய லர்ந்த
பருமயில டைந்த குகவீரா

பணைபணிசி றந்த தரளமணி சிந்து
பழநிமலை வந்த பெருமாளே. 73

உலகபசு பாச தொந்த மதுவான
உறவுகிளை தாயர் தந்தை மனைபாலர்

மலசலசு வாச சஞ்ச லமதாலென்
மதிநிலைகெ டாம லுன்றன் அருள்தாராய்

சலமருகு பூளை தும்பை அணிசேயே
சரவணப வாமு குந்தன் மருகோனே

பலகலைசி வாக மங்கள் பயில்வோனே
பழநிமலை வாழ வந்த பெருமாளே. 74

ஒருபொழுது மிருசரண நேசத் தேவைத் துணரேனே
உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச் சேவித் தறியேனே

பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
பிறவியற நினைகுவனெ னாசைப் பாடைத் தவிரேனோ

துரிதமிடு நிருதர்புர சூரைக் காரப் பெருமாளே
தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் காரப் பெருமாளே

விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமாளே
விறன்மறவர்சிறுமிதிருவேளைக்காரப்பெருமாளே. 75

ஒருவரை ஒருவர் தேறி அறிகிலர் மதவி சாரர்
ஒருகுண வழியு றாத பொறியாளர்

உடலது சதமெ னாடி களவுபொய் கொலைகளாடி
உறநமன ரகில் வீழ்வர் அதுபோக

வருமொரு வடிவமேவி இருவினை அலையு ளாடி
மறைவரி னணைய கோல மதுவாக

மருவிய பரமஞான சிவகதி பெறுக நீறு
வடிவுற உதவ பாதம் அருள்வாயே

திரிபுர மெரிய வேழ சிலைமத னெரிய மூரல்
திருவிழி அருள்மெய்ஞ்ஞான குருநாதன்

திருசரஸ் வதிமயேசு வரியிவர் தலைவ ரோத
திருநட மருளு நாதன் அருள்பாலா

சுரர்பதி அயனு மாலு முறையிட அசுரர் கோடி
துகளெழ விடுமெய்ஞ் ஞான அயிலோனே

சுககுற மகள்ம ணாள னெனமறை பலவுமோதி
தொழுமுது பழநி மேவு பெருமாளே. 76.

கரியிணைக் கோடெனத் தனமசைத் தாடிநற்
கயல்விழிப் பார்வையிற் பொருள்பேசிக்

கலையிழுத் தேகுலுக் கெனநகைத் தேமயற்
கலதியிட் டேயழைக் தணையூடே

செருமிவித் தாரசிற் றிடைதுடித் தாடபற்
றிறமளித் தேபொருட் பறிமாதர்

செயலிழுக் காமலிக் கலியுகத் தேபுகழ்ச்
சிவபதத் தேபதித் தருள்வாயே

திரிபுரக் கோலவெற் பழல்கொளச் சீர்நகைச்
சிறிதருட் டேவனற் புதல்வோனே

திறைகடற் கோவெனக் குவடுகட் டூள்படத்
திருடர்கெட் டோடவிட் டிடும்வேலா

பரிமளப் பாகலிற் கனிகளைப் பீறிநற்
படியினிட் டேகுரக் கினமாடும்

பழநியிற்சீருறப் புகழ்குறப் பாவையைப்
பரிவுறச் சேர்மணப் பெருமாளே. 77.

கருகிய கன்று வரிசெரி கண்கள்
கயல்நிக ரென்று — துதிபேசிக்

இலைசுருள் மென்று இடர்படு கின்ற
கடிவிட முண்டு — பலநாளும்

விரகுறு சண்ட வினையுடல் கொண்டு
விதிவழி நின்று — தளராதே

விரைகமழ் தொங்கல் மருவிய துங்க
விருபத மென்று — பெறுவேனோ

முருகக டம்ப குறமகள் பங்க
முறையென அண்டர் — முறைபேச

முதுகிரி பொன்ற வருதிறல் வஞ்ச
முரணசுர் வென்ற — வடிவேலா

பரிமள இன்ப மரகத துங்க
பகடித வென்றி — மயில்வீரா

பறிதலை குண்டர் கழுநிறை கண்டு
பழநிய மர்ந்த — பெருமாளே. 78.

சுருளளக பார கொங்கை மகளிர்வச மாயி சைந்து
சுரதவகை யால்வி ளங்கு — மதனூலே

சுருதியென வோதி நைந்து அறிவிலிக ளோடி ணங்கு
தொழிலுடைய யானு மிங்குன் — அடியார்போல்

அருமறைக ளோதி நைந்து மனுநெறியி லேநடந்து
அறிவையறி வால றிந்து — நிறைவாகி

அகிலபுவ னாதி எங்கும் வெளியுறமெஞ் ஞான இன்ப
அமுதையொழி யாதருந்த அருள்வாயே

பருதிமகன் வாசல் மந்த்ரி அநுமனொடு நேர்ப ணிந்து
பரிவினழை யாமுன் வந்து பரிவாலே

பரவியவி பீஷ ணன்பொன் மகுடமுடி சூடநின்ற
படைஞரொடு ராவ ணன்றன் உறவோடே

எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே

இளையகுற மாது பங்க பழநிமலை நாத கந்த
இமயவள்த னூல்ம கிழ்ந்த பெருமாளே. 79

இடமிலிசற் குணமிலிநற் றிறமிலியற் புதமான
செயலிலிமெய்த் தவமிலிநற் செபமிலிசொர்க் கமுமீதே

இடமிலிகைக் கொடையிலிசொற் கியல்பிலிநற் றமிழ்பாட
இருபதமுற் றிருவிணையற் றியல்கதியைப் பெறவேணும்

கெடுமதியுற் றிடுமசுரக் கிளைமடியப் பொரும்வேலா
கிரணபிறை புனலறுகுக் கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே

படர்சடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக் கொருபாலா
பலவயலிற் றரளநிரைப் பழநிமலைப் பெருமாளே. 80

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம ஆறுமுகம் என்றுபூதி

ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
யார்கள்பத மேதுணைய தென்றுநாளும்

ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணாவென்து
ஈசவென மானமுற என்றுமோதும்

ஏழைகள்வி யாகுலமி தேதெனவி னாவிலுனை
ஏவர்புகழ் வார்மறையும் என்சொலாதோ

நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேலவணி
நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேளே

நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
நீடுதனி வேல்விடும டங்கல்வேலா

சீறிவரு மாறவுண னாவியுணு மானைமுக
தேவர்துணை வாசிகரி அண்டகூடம்

சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம
தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே. 81

வசனமிக வேற்றி மறவாதே
மனதுதுய ராற்றி லுழலாதே

இசைபயில்ச டாக்ஷ ரமதாலே
இகபரசௌ பாக்யம் அருள்வாயே

பசுபதிசி வாக்யம் உணர்வோனே
பழநிமலை வீற்ற ருளும்வேலா

அசுரர்கிளை வாட்டி மிகவாழ
அமரர்சிறை மீட்ட பெருமாளே. 82

வரதா மணிநீ எனவோரில்
வருகா தெதுதான் அதில்வாரா

இரதா திகளால் நவலோகம்
இடவே கரியாம் இதிலேது

சரதா மறையோ தயன்மாலும்
சகலா கமநூல் அறியாத

பரதே வதையாள் தருசேயே
பழநு புரிவாழ் பெருமாளே. 83.

ஞன்றுங் குன்றுஞ் செண்டுங் கன்றும்
படிவளர் முலையினில் ம்ருகமத மொழுகியர்
இந்துஞ் சந்தந் தங்குந் தண்செங்
கமலமு மெனவொளிர் தருமுக வநிதையர்
கெஞ்சுங் கொஞ்சுஞ் செஞ்சும் வஞ்சஞ்
சம்ரச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர் விரகாலும்

கும்பும் பம்புஞ் சொம்புந் தெண்புங்
குடியென வளர்தரு கொடியவர் கடியவர்
எங்கெங் கெம்பங் கென்றென் றென்றுந்
தனதுரி மையதென நலமுட னணைபவர்
கொஞ்சந் தங்கின் பந்தந் தென்றன்
பொருளுள தெவைகளு நயமொடு கவர்பவர் மயலாலும்

என்றென் றுங்கன் றுந்துன் புங்கொண்
டுனதிரு மலரடி பரவிட மனதினில்
நன்றென் றுங்கொண் டென்றுஞ் சென்றுந்
தொழுமகி மையினிலை உணர்வினி னருள்பெற
இன்பும் பண்புந் தெம்புஞ் சம்பந்
தமுமிக வருள்பெற விடைதரு விதமினி அருள்வாயே

எங்குங் கஞ்சன் வஞ்சன் கொஞ்சன்
அவன்விடு மதிசய வினையுறு மலகையை
வென்றுங் கொன்றுந் துண்டந் துண்டஞ்
செயுமரி யொருமுறை இரணிய னுயிர்
நுங்குஞ் சிங்கம் வங்கந் தன்கண்
துயில்பவ னெகினனை உதவிய கருமுகில் மருகோனே

ஒன்றென் றென்றுந் துன்றுங் குன்றுந்
துளைபட மதகரி முகனுடல் நெரிபட
டுண்டுண் டுண்டுண் டிண்டிண் டிண்டிண்
டிடியென விழுமெழு படிகளு மதிர்பட
ஒண்சங் கஞ்சஞ் சஞ்சஞ் சஞ்சென்
றொலிசெய மகபதி துதிசெய அசுரரை அடுவோனே

உன்றன் தஞ்சந் தஞ்சந் தஞ்சஞ்
சிவனருள் குருபர எனமுநி வரர்பணி
யுந்தொந் தந்தொந் தந்தந் தந்தென்
றொலிபட நடமிடு பரனரு ளறுமுக
உண்கண் வண்டுங் கொண்டுந் தங்கும்
விரைபடு குரவல ரலர்தரு மெழில்புனை புயவீரா

அன்றென் றொன்றுங் கொண்டன் பின்றுங்
கடியவர் தமையிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
அங்கஞ் சிந்தும் பங்கந் துஞ்சும்
படியொரு தொகுதியி னுரைநதி எதிர்பட
அன்பின் பண்பெங் குங்கண் டென்பின்
அரிவையை எதிர்வர விடுகவி புகல்தரு திறலோனே

அண்டங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொங்
கமர்தனில் விஜயவ னிரதமை நடவிய
துங்கன் வஞ்சன் சங்கன் தங்கைக்

கொருமகன் முனிதழல் வருதகர் இவர்வல
அங்கங் கஞ்சஞ் சங்கம் பொங்கும்
கயனிறை வளமுறு சிவகிரி மவிய பெருமாளே. 84.

கருப்புவிலில் மருப்பகழி தொடுத்துமதன் விடுத்தனைய
கடைக்கணொடு சிரித்தணுகு
கருத்திறைல் விரகுசெய் மடமாதர்

கதக்களிறு திடுக்கமுற மதர்த்துமிக எதிர்த்துமலை
கனத்தவிரு தனத்தின்மிசை
கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே

ஒருப்படுதல் விருப்புடைமை மனத்தில்வர நினைத்தருளி
உனைப்புகழு மெனைப்புவியில்
ஒருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே

உருத்திரனும் விருத்திபெற வனுக்கிரகி எனக்குறுகி
உரைக்கமறை அடுத்தபொருள்
உணர்த்துநா ளடிமையு முடையேனோ

பருப்பதமு முருப்பெரிய அரக்கர்களு மிரைக்குமெழு
படிக்கடலு மலைக்கவல
பருத்ததோ கையில்வரு முருகோனே

பதித்தமர கதத்தினுட னிரத்நமணி நிரைத்தபல
பணிப்பனிரு புயச்சயில
பரக்கவே இயல்தெரி வயலூரா

திருப்புகழை உரைப்பவர்கள்படிப்பவர்கள் முடிப்பகைமை
செயித்தருளு மிசைப்பிரிய
திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா

சிலைக்குறவ ரிலைக்குடிலில் புகைக்கமுக முகிற்புடைசெல்
திருப்பழநி மலைக்குளுறை
திருக்கைவே லழகிய பெருமாளே. 85.

கோல குங்கும கற்புர மெட்டொன்
றூன சந்தன வித்துரு மத்தின்
கோவை செண்பக தட்டம கிழ்ச்செங் கழுநீரின்

கோதை சங்கிலி உற்றக மூத்தும்
பூஷ ணம்பல ஒப்பனை மெச்சுங்
கூறுகொண்டப ணைத்தனம் விற்கும் பொதுமாதர்

பாலு டன்கனி சர்க்கரை சுத்தந்
தேனெ னும்படி மெத்த ருசிக்கும்
பாத கம்பகர் சொற்களி லிட்டம் பயிலாமே

பாத பங்கய முற்றிட உட்கொண்
டோது கின்றதி ருப்புகழ் நித்தம்
பாடுமன்பது செய்ப்பதி யிற்றந் தவனீயே

தாலமுன்புப டைத்தப்ர புச்சந்
தேக மின்றிம திக்கவ திர்க்குஞ்
சாக ரஞ்சுவ றக்கிரி எட்டுந் தலைசாய

சாடு குன்றது பொட்டெழ மற்றுஞ்
சூர னும்பொடி பட்டிட யுத்தஞ்
சாத கஞ்செய்தி ருக்கைவி திர்க்குந் தனிவேலா

ஆல முண்டக ழூத்தினி லக்குந்
தேவ ரென்பும்நி ரைத்தெரி யிற்சென்
றூடு கின்றத கப்பனு கக்குங் குருநாதா

ஆட கம்புனை பொற்குடம் வைக்குங்
கோபு ரங்களி னுச்சியு டுத்தங்
காவி னன்குடி வெற்பினில் நிற்கும் பெருமாளே. 86

கொடியன பிணிகொடு விக்கிக் கக்கிக்
கூன்போங் தசடாகும்

குடி லுற வருமொரு வித்தைச் சித்தக்
கோண்டூர்ந் தமையாதே

பொடிவன பரசமய த்துத் தப்பிப்
போந்தேன் தரைமேலே

பொருளது பெறவினி நட்புச் சற்றுப்
பூண்டாண் டருள்வாயே

துடிபட அலகைகள் கைக்கொட் டிட்டுச்
சூழ்ந்தாங் குடனாடத்

தொகுதொகு திகுதிகு தொக்குத் திக்குத்
தோந்தாங் கரிதாளம்

படிதரு பதிவ்ரதை ஒப்பச் சுத்தப்
பாழ்ங்கான் தனிலாடும்

பழநியுள் குமர குறத்தத் தைக்குப்
பாங்காம் பெருமாளே. 87

கொலைவிழி சுழலச் சுழலச் சிலைநுதல் குனியக் குனியக்
கொடியிடை துவளத் துவளத் தனபாரக்

குவடணி சிதறச் சிதறக் கரவளை கதறக் கதறக்
குயில்மொழி பதறப் பதறப் ப்ரியமோகக்

கலவியி லொருமித் தொருமித் திலகிதழ் பருகிப் பருகிக்
கரமொடு தழுவித் தழுவிச் சிலநாளிற்

கையிலுள பொருள்கெட் டருள்கெட் டனைவரும் விடுசிச் சியெனக்
கவலைகள் பலபெற் றுலகிற் றிரிவேனோ

சலநிதி சுவறச் சுவறத் திசைநிலை பெயரப் பெயரத்
தடவரை பிதிரப் பிதிரத் திடமேருத்

தமனிய நெடுவெற் பதிரக் கணபண சிரம்விட் டகலச்
சமனுடல் கிழியக் கிழியப் பொருசூரன்

பெலமது குறையக் குறையக் கருவிகள் பறையப் பறையப்
பெருநரி தொடரத் தொடரத் திரள்கூளை

பெடையொடு குழறக் குழறச் சுரபதி பரவச் சமரப்
பிரபல பழநிக் குமரப் பெருமாளே 88

தோரண கனக வாசலின் முழவு
தோன்முர சதிர முதிராத

தோகையர் கவரி வீசிட விறலி
தோள்வலி புகழ மதகோப

வாரண ரதப தாகினி துரக
மாதிர நிறைய அரசாகி

வாழினும் வறுமை கூரினு முனது
வார்கழ லொழிய மொழியேனே

பூரண புவன காரண சவரி
பூதர களப தனபார
பூஷண நிருதர் தூஷண விபுதர்
பூபதி நகரி குடியேற
ஆரண வரத னீரிரு குடுமி
ஆனனன் வெருவ மயிலேறும்
ஆரிய பழநி வாழ்குவ அழகும்
ஆண்மையு முடைய பெருமாளே. 89

பரிமள மலரடுத் தகில்மண முழுகிமைப்
பரவிய ம்ருகமதக் குழல்மாஞர்
பருமணி வயிரமொத் திலகிய குழையினிற்
படைபொரு வனவிழிக் கயலாலே
எரியுறு மெழுகெனத் தனிமன மடையநெக்
கினிமையொ டுருவவிட் டவமேயான்
இருவினை நலியமெய்த் திறலுட னறிவுகெட்
டிடர்படு வதுகெடுத் தருள்வாயே
சொரிமத வருவிவிட் டொழுகிய புகர்முகத்
தொளைபடு கரமலைக் கிளையோனே
துடியிடை ஒருகுறக் குலமயில் தனையணைத்
தருண்மிகு பழநியுற் றிடுவோனே
அரியய னமரருற் றிடுதுய ரறவுடுக்
கையுமொகு மொகுவெனச் சதகோடி
அலகையு முடனடித் திடவடி அயிலெடுத்
தமர்செயு மறுமுகப் பெருமாளே, 90

கந்தரலங்காரம்

படிக்கின் றிலைபழ நித்திரு நாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின் றிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மானந்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் றிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே.

கந்தரந்தாதி

திருவாவி னன்குடி பங்காள ரெண்முது சீருரைச
திருவாவி னன்குடி வானூர் பரங்குன்று சீரலைவாய்
திருவாவி னன்குடி யேரகங் குன்றுதொ ரூடல்சென்ற
திருவாவி னன்குடி கொண்டதண் கார்வரை செப்புமினே

சேவக மன்ன மலர்க்கோமுன் னீசொலத் தெய்வவள்ளி
சேவக மன்ன வதனும் புயகிரி செற்றமுழுச்
சேவக மன்ன திருவாவி னன்குடிச் செல்வகல்விச்
சேவக மன்ன முனிக்கெங்ங னுணித் திகைப்புற்றதே.

திருப்பழநிவகுப்பு

எந்தவினை யும்பவமு மெந்தவிட மும்படரு
மெந்தவிக ளும்பழியு மெந்தவழு வும்பிணியு
மெந்தவிகழ் வுங்கொடிய வெந்தவசி யுஞ்சிறிது
மணுகாமலே

எந்தவிர வுந்தனிமை யெந்தவழி யும்புகுத
வெந்தவிட முஞ்சபையி லெந்தமுக மும்புகழு
மெந்தமொழி யுந்தமிழு மெந்தவிசை யும்பெருமை
சிதருமலே

வந்தனைசெய் துன்சரண நட்புதல்பு ரிந்தவருள்
வந்தனுதி னநதனிலு நெஞ்சினிலீனை வின்படிவ
ரந்தரவு வநதருளி தம்பெறுவ தன்றிநெடு
வலைவீசியே

வஞ்சவிழி சண்டனுறு கின்றபொழு துங்குமர
கந்தவென நன்கறைய வுந்தெளிவு தந்துயிர்வ
ருந்துபய முந்தனிமை யுந்தவிர வஞ்சலென
வரவேணுமே

தந்தனன தந்தனன டிண்டிகுடி டிண்டிகுடி
குண்டமட குண்டமட மண்டமென நின்றுமூர
சந்திமிலை பம்பைதுடி திண்டிமமு முங்குமொலி
திசைவீறவே

தண்டவமர் மண்டசுரர் மண்டைநிண மென்றலகை
யுண்டுமிழ்தல் கண்டமர ரிந்திரன் வணங்குபத
தண்டைசிறு கிங்கிணி புலம்பிடவ ரும்பவனி
மயில்வாகனு

செந்தளிரை முந்துபட மென்றுளம ருண்டுநிறை
சந்தனவ னங்குலவு மந்திகுதி கொண்டயல்செ
றிந்தகமு கின்புடைய துங்கிடவ ளைந்துமிர்
மடல்சாடவே

சிந்தியவ ரம்பைபல வின்கனியில் வந்துவிழ
மென்கனியு டைந்தகுலை விண்டுநறை கொண்டுசிறு
செண்பகவ னங்கள்வளர் தென்பழநிய ம்பதியின்
முருகேசனே.

உ

குருபாதம்

விசயகிரி வேலச் சின்னோவையன்

இயற்றிய

பழநிப் பிள்ளைத்தமிழ்

குவளைக் கருங்கட் கடைசியர்கள் குடித்துக்
களித்துக் கள்வலைக்குக்

குவையல் குவைய லாக்குவித்துக் கூட்டி
மணிநித் திலமளந்த

பவள வள்ளந் தனையிடுக்கிப் பரிவி
னுடனே குரவைபல

பாடு மிசையான் மள்ளர்குழாம் பகட்டுக்
கழுத்திற் பரம்பிணக்கித்

துவள வுழுத கருஞ்சேற்றிற் றுலங்க
விளைந்த செஞ்சாலித்

தொகையுங் கரும்பு முத்தினச் சோதிப்
பிறைபோற் பலைக்கொடொறுந்

தவளங் கொழிக்குந் திருப்பழநித் தலைவா
தாலோ தாலேலோ

சைவந் தழைக்கப் பிறந்தருளுஞ் சதுரா
தாலோ தாலேலோ. 1

கந்தா வருக கயவனிதை
கணவா வருக வனமடந்தை

காந்தா வருக விரைகொழிக்குங்
கடம்பா வருக கடவுளர்கள்

சிந்தா குலங்கள் தவிர்க்கவந்த
சேயே வருக மறைதுதிக்கும்
தேவே வருக பெரியவுமை
செல்வா வருக செகத்திலின்பம்
தந்தாய் வருக தவம்புரிவோர்
தவமே வருக வைகாவூர்த்
தலைவா வருக ஓராறு
சமயா வருக சரவணத்தில்
வந்தாய் வருக சிவனருள்கண்
மணியே வருக வருகவே
வளஞ்சேர் பழநிச் சிவகிரிவாழ்
வடிவேல் முருகா வருகவே. 2

சீரார் நலஞ்சேர் பூவுலகிற்
றேவா சுரரின் மற்றையரில்
தினமு முனது கொலுக்காணச்
செல்லா தாரார் திறைவளங்கள்
தாரா தாரார் உனதுபதந்
தனையே வணங்கித் தொழவேண்டித்
தழுவா தாரார் எவ்வேளை
சமயங் கிடைக்கு மெனநினைந்து
வாரா தாரார் உனதருளை
வாழ்த்திப் புகழ்ந்து துதிக்கமனம்
வசியா தாரார் பணிவிடைகள்
வரிசைப் படியே நடத்தாதார்

ஆரார் எனத்தா லாட்டுகின்ற
அரசே வருக வருகவே
அருள்சேர் பழநிச் சிவகிரிவாழ்
ஐயா வருக வருகவே. 3

காஞ்சிபுரம்—சிதம்பர முனிவர்

அருளிச்செய்த

க்ஷேத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்

கரமைந் துடைய கணபதியுங்
கருணா நிதிநீ யிருவருமாய்க்
கைலைக் கிரிமேல் விளையாடக்
கௌரி யுடன்வாழ் கண்ணுதல்கண்
டிரத மிகுந்த மாங்கனியொன்
றேழு கடற்கு மெண்கலைக்கும்
இலங்கு நவகண் டங்களுக்கும்
எயிலாஞ் சக்ர வாளத்தை
ஒருகைந் நொடிக்குள் வலம்வந்தோர்க்
குகந்தே தருவோ மெனமொழிந்தோன்
உமைநா யகனை வலம்வரநீ
யொருகைந் நொடிக்குள் செகதண்டம்
பரமன் மகிழ வலம்வந்த
பாதா தாலோ தலேலோ
பழநிப் பதியாய் குமரகுரு
பரனே தாலோ தலேலோ.

பின்சேர்க்கை.

உ

சிவமயம்

"பழம் நீ"

தருமபுர ஆதீன சைவ சித்தாந்த சரபம்,

பழநி, சிவத்திரு. ஈசான சிவாசாரியாரவர்கள்,

எழுதியது.

" கூறுடை யாளுங் குன்ருக் குணப்பெருங் குன்று ஞானப்
பேறுடைப் பழநீ யென்னப் பெயரது மருவி யெங்கள்
ஆறுமா முகவன் வைகும் நகரமும் அன்று தொட்டு
வீறுதொல் பழநீ யென்றே விளம்பின உலக மூன்றும் "

— பழநித் தலபுராணம்.

இந்நிலவுலகத்திலே மக்கட் பிறப்புடையவனுக்கு இறைவன் பலவகையான இன்பங்களையும் கூட்டுவிக்கிருர். அங்ஙனம் கூட்டுவித்த இன்பம் நிலைத்தற் பொருட்டும் மேலும் மேலும் இன்பம் நிலைநிற்கும பொருட டும், அவர் செய்த நன்றிக்கு அறிகுறியாகவும் நாம் அவ் இறைவனைத் திருக்கோயிலிலே சென்று வழிபட்டு வருகிரும். அங்ஙனமே, தேவர்களும் முனிவர்களும் நீண்ட வாழ்

நாளும், நிலைத்த இன்பமும் பெறவேண்டி அப் பெருமானை திருக்கயிலையிலேசென்று நாள்தோறும் வணங்குவர். "வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம் வாழ்வான் மனநின்பால் தாழ்த்துவதும், தாமு யர்ந்து தம்மையெல்லாம் தொழவேண்டி" தொடுத்த மலரொடு தூபமும் சாந்துங்கொண்டு எப்பொழுதும் அடுத்து வணங்குவர்.

அங்ஙனமே, ஒரு நாள் இறைவனை நோக்கிச் சென்று வணங்கும் பொருட்டு நாரதர் கயிலை செல்லக் கருதினர். பெரியோர்கள் முன்னும், குரு, குழந்தைகள் முன்னும், திருக்கோயிலுக்குச் செல் லும்போதும், ஏதேனும் அன்பின் கையுறையாக ஒன்று எடுத்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும் என்று கருதினர். எதனைக்கொண்டு செல்லலாம் என்று ஆராய்ந்தார். இறைவன் இன்பத்திற்கு நிலைக்களமாயுள்ளவன் என்பதனையும், வேண்டுதல் வேண் டாமை இல்லாதவரும், என்றும் மகிழ்ச்சியுடையவரு மான அவருக்குத் தான் ஒன்றைக்கொடுத்து மகிழ் விக்க முடியாது என்பதனையும் உணர்ந்தார். நாம் விரும்பும் இம்மை நலங்கள் பலவற்றையும், முத்தி யாகிய ஒரு சிறந்த பலனை வேண்டி அதற்காக எல்லாப் பலன்களையும், எல்லா நலன்களையும் கூட்டு விக்கும் இறைவனுக்கு, புரைகள்தோறும் கனியும் தீஞ்சுவைமிக்க நல்ல மாதுளம் பழம் ஒன்றைக் கொண்டுபோகக் கருதினர். இறைவன் அடியார் களுக்குச் செய்யும் பெருங்கருணைத் திறத்தை

நினைந்து அவருடைய உள்ளத்தே புரை, புரைகனியு மாறுபோல, புரைபுரையாகக் கனியும் கனி அதுவே யன்ரோ? அதனல், நாரதர் அத்துணைச் சிறந்த மாதுளம் பழம் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு கயிலைக் குச் சென்று, இறைவன்முன் வைத்து வணங்கினர்.

அப்போது, உமாதேவியாரும், இடரைக்களை யும் எந்தையாராகிய விநாயகப்பெருமானும், தமது அடியார்களுக்கு இன்பத்தைச் செய்பவருமாகிய முருகப்பெருமானும் அங்கே இருந்தனர். அதனைப் பெறுதலில் விருப்பமுடைய இரு குமாரர்களும் அந்த நல்ல மாதுளம் கனியில் தமது கருத்தைச் செலுத்தினர். அந்தத் தீஞ்சுவைக் கனியமுதைத் தமது குமாரர்கள் என்று ஒரே காரணம்பற்றி சிவ பெருமான் அவர்களுக்கு வழங்கவில்லை. திருக்கயிலா யத்திலே விநாயகப்பெருமானையும், முருகப்பெருமா னையும் எங்ஙனம் சிவபெருமான் நடத்துகிருரோ அதுவன்ரோ உலகத்திற்குக் கட்டளை ஆகும், அது வன்ரோ வழிகாட்டியாகும். ஆனதுபற்றி இறைவன் குழந்தையைப் பெற்ற தாய் தந்தையர்களுக்கும், செல்வந்தர்களுக்கும், அறிவுள்ள பிள்ளைகளுக்கும், இன்பத்தில் விருப்பமுடையவர்களுக்கும் ஒரு வழி காட்ட வேண்டி, அந்த மாதுளம் பழத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு ''எனது இனிய மைந்தர்களே! இந்தப் பழம் நம்மிடத்தே பேரன்பு வைத்துள்ள நாரதர் கொண்டுவந்ததென நீங்கள் இருவரும் அறிவீர்கள். இது பலத்தால் ஒன்றேயாயினும் புரை

தோறும் இனிக்கும் பல விரைகளையுடையது. அம் மட்டோ! அடியார்கள் நம்மீது வைத்த அன்பின் விளைவானது. ஆனதால் அதற்குள்ள சுவை மற்ற மாதுளம் பழத்திற்கு உள்ளதுபோலன்று. எனக்கு நீங்கள் எப்படி இனியரோ அதுபோலவே இந்த அன்பின்விளைவான கனியும் மிக இனிது. அந்த இன்பத்தை நீங்கள் எளிதில் அடைவீர்களானல் அதன் சுவை தோன்ருது. மிக நல்ல உயர்ந்த பொருளை பெரிது முயன்றே அடையவேண்டும். அப்போதுதான் அதன் அருமைப்பாடு புலனுகும். "போனகம் என்பது தான் உழந்து உண்டலே" அல்லவா? உழைப்பிலல்லாது வந்த பொருளுக்கு கௌரவமேது? தந்தையிடத்துள்ள பொருளேயா யினும் தந்தை விதித்த அறவழியிலே நின்று நல்ல தொண்டுகளைச் செய்து அதனை அநுபவித்தாலன்றி அதனுல் ஏதேனும் ஒரு நன்றி உண்டாகுமா? அது அறிவுமன்று; இளைஞர்களுக்கு அழகும் அன்று; ஆண்மைமிக்க செயலுமன்று. ஆனதால் உங்களுக் குள் ஒரு நொடியில் யார் இவ்வுலகை வலம்வருகிறீர் களோ, அவர்களுக்கே இந்தப் பழம் உரியது" என்ருர். அங்ஙனம் அருளிச்செய்தவுடனேயே அது கேட்ட இளையவரும் வெற்றியின் மிக்க வீரரும், தீவிர மான முயற்சியுமுடைய முருகப்பெருமான் சும்மா இருப்பாரா? உடனே தான் மயிலின்மீது ஆரோ கணித்து ஒரு நொடியில் உலகத்தை வலம் வருவா ராயினர். அப்போது அறிவான் மூத்த பிள்ளையாரு மாகிய விநாயகப்பெருமான் இறைவனே உலகெலா

மிருப்பதை உணர்ந்தார். அவரை வலம் வருதலே உலகத்தை வலம் வருதல் எனக் கருதி, இறைவனை வலம் வந்தார். நீரே உலகெலாமாயிருக்கின்றீர், உம்மையன்றி உலகமில்லை. உம்மை வலம் வந்ததே உலகை வலம் வந்ததாகும் என்று வணங்கி நின்றனர். அதனை உணர்ந்து மகிழ்ந்த பெருமான் மாதுளம் பழத்தை அவருக்கு அளித்தருளினர். அவர் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டனர். வலம் வரச் சென்ற முருகப்பெருமான் விநாயகப்பெருமானது கரத்தே கனியிருப்பதைக் கண்டு, அதனைத் தனக்குத் தரவில்லையென்று கோபித்து அருள்பவர் போன்று கயிலையினின்றும் நீங்கி இந்தத் தென்னாட்டிலே திருவாவினன்குடி என்னும் திருத்தலத்தின் ஞானநன்மலைமீது வீற்றிருந்து அருளினர்.

உலகத்திலே மக்கள் ஒருவரை யொருவர் கோபித்துக்கொள்வது இயல்பு. முருகப்பெருமானும் சிவபெருமானும் வேறல்லர். சாமானியமாக, முனிவர்ளே காமத்தையும், கோபத்தையும் கோபிப்பவர்கள். அதனால் முனிவர்கள் எனப்படுவர். அத்துணை தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் அரியராகிய சிவபெருமானின் வேறல்லாத முருகப்பெருமானுக்குக் கிடைக்காத பொருள் ஒன்று உண்டா. அதுபற்றி அவருக்குக் கோபம் விளைவது உண்டா. அப்படி இருக்க, அவருக்கு மாதுளம் பழம் கிடைக்காமையால் கோபம் விளையுமென்றால் அது கோபமாகுமா? இந்தச் செயலினால் நமக்கு விளைந்ததொரு அருளுப

தேசமே ஆகுமல்லவா? அதுதான் என்னே? அங்ஙனம் அருட்கோபத்தின் தத்துவத்தை நமக்குப் புலப்படுத்துவார்போன்று, கயிலையினின்றும் தமது அருமைக் குழந்தையை நாடி ஞானநன்மலையேறி அம்மையும் அப்பனும் அருள் வழங்குகின்றார்கள். அதுதான் என்னே? உலகத்திலுள்ளமக்கள் எந்தச் செயலையும் எண்ணியெண்ணி ஆங்கே எய்தமாட்டாமைக்கு ஏதுவான இடர்ப்பாடுகள் நீங்கக் கருதி இடரைக்களையும் எந்தாய் என்று மூத்தபிள்ளையாகிய விநாயகரைப் போற்றுவர்.

வீரத்தை வேண்டி வீரபத்திரரையும், துர்க்கையையும் வணங்குவர்; கல்வியை வேண்டிக் கலைமகளைப் போற்றுவர்; செல்வத்தை நாடினோர் திருமகளைத் துதிப்பர்; ஆற்றல் (சக்தியை) வேண்டினோர் சக்தியைநாடிப் பக்தி பண்ணுவர்; முக்தியை வேண்டினோர் ஈறில் பரம்பொருளாம் இன்ப உருவினரான சிவபெருமானையே நோக்கிக் கடுந்தவம் புரிந்து கதி அடைவர். இது எளிதிலே வாய்ப்பதொன்றாகுமா. "பல்லூழிகாலம் பயின்றரனையர்ச்சிக்கில் நல்லறிவு சற்றேறகும்; எண்ணிலி யூழிதவம் செய்தங்கிசனையுண்ணிலைமை பெற்றதுணர்வு" என்பது பிரமாணமானதால் இத்துணைக் காலநீட்டிப்பும் அருமையும் கருதி, மேலே குறித்த கல்வி, செல்வம், வெற்றி, சக்தி, பலவகை சித்திமுக்தி முதலிய எல்லாப் பேற்றையும் மக்களுக்கு மிக எளியராய் இனியராய் வழங்குபவரும் பாருக்குள்ளே கலியுகத்திலே கண்கண்ட பரமதெய்வமாய் மேலே காட்டிய எல்லா

தெய்வவடிவினராய் விளங்குபவர் நமது கந்தநாத னே என்பதை நமக்கெல்லாம் புலப்படுத்தி நம்மை உய்விக்குமாறு முருகப்பெருமானை நோக்கி அம்மை அப்பரிருவரும் "**நீயே சிவஞானப் பழம்**" ஆவை, உனக்கு வேறு பழம் வேண்டுமோ. பழத்தின் சுவை போல உயிர்களிடத்தே பிரிவற நிற்பவன் நீயேயல் லவா. அடியார்களுக்குகந்த "கனி நீயே யாவாய்" ஆதலால், **பழம் நீ** என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி எல்லோரும் உய்தி பெறுவதற்கு உறுதுணையாக முருகப்பெருமானை நோக்கிப் பல இனிய நல்மொழி களை அருளி உலகத்திற்கு உண்மையுணர்த்தினர்.

இதனால், இறைவன் செய்த நன்றியைக்குறித்து நாம் திருக்கோயிலிலே சென்று வணங்கவேண்டும் என்பதும், தேவர்களும் அங்ஙனமே வணங்குவார் கள் என்பதும், வணங்கும்போது தமது முயற்சியி னால் தேடிய நல்லபொருள்களை இறைவனுக்கு அன் பின் கையுறையாக வைத்து வணங்க வேண்டுமென் பதும் அரிய பெரிய முயற்சியுடையார்க்கே சிறந்த இன்பம் வாய்க்குமென்பதும், பொன்னும் பொரு ளும் போகமும் திருவும் இன்பமும் வேண்டி முருகப் பெருமானைநோக்கியே வழிபாடுசெய்து எல்லா நலன் களையும் பெற்று இன்பவாழ்வு பெறுதல் வேண்டும் என்பதும் உணர்த்தப்பட்டன.

இக்கட்டுரை பழநித் தலவரலாறு என்னும் தேவஸ்தான வெளி யீட்டில் வெளிவந்துள்ளது.